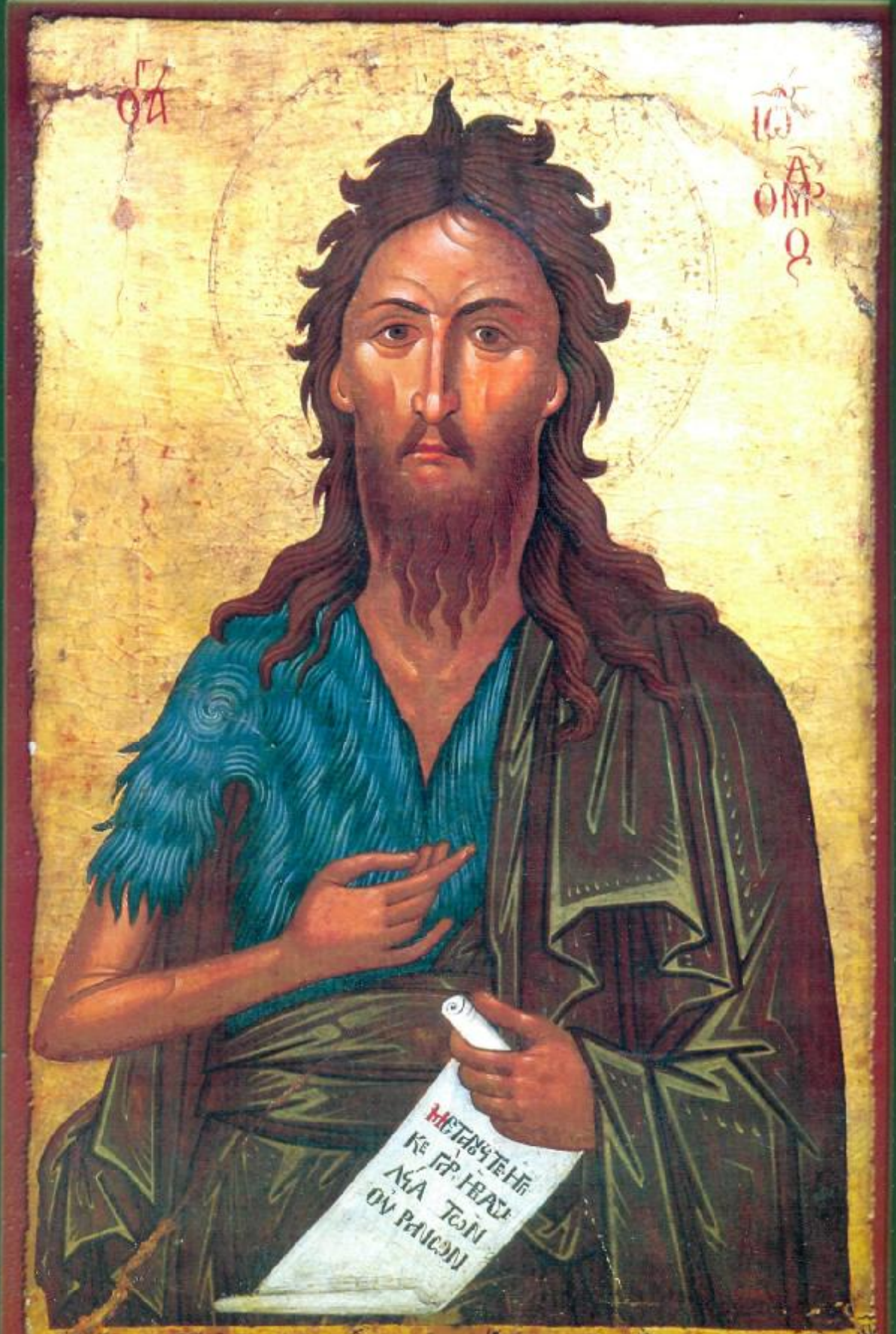


ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

# ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

ΕΤΟΣ 3<sup>ο</sup> ΤΕΥΧΟΣ 15 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2003 ΤΙΜΗ Ε0.50



✠ ΧΡΙΣΤΟΥ ΕΒΟΥΣΟ ΦΟΝΗ ΙΕΡΟΥ ΔΕΚΛΟΝ ΓΑΜΕΝ ΤΕ ΤΕ ΜΟΝΕ ΔΤΥ ΚΤ ΤΟΡ ΕΥ ΧΕΘΛ ΔΦΩ

## ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

### Ίδιοκτήτης:

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΜΕΣΟΥ  
Ὁδός Ἁγίου Ἀνδρέου 306  
Τ.Θ. 56091  
Λεμεσός - Κύπρος

### Τηλέφωνα:

25864300 - 25864320

### Υπεύθυνος Ὑλης:

κ. Σταῦρος Ὀλύμπιος

### Επιμέλεια Ὑλης:

Ἱερομόναχος Τύχων Ἀνδρέου

### Διόρθωση Κειμένων:

Πρεσβ. Κυριακή Μιχαηλίδου  
Φιλολόγος, Β.Δ.

### Τιμή Φύλλου: € 0.50

Ἔτος: 3ο - Τεύχος 15ο  
Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2003

### Εικόνα ἐξωφύλλου:

Ἡ Κιτορική εικόνα τῆς  
Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου  
Μέσα Ποταμοῦ, 1584 μ.Χ.

### Εικόνα ὀπισθοφύλλου:

Ἡ Ἱερά Ἀνδρᾶ Κοινοβιακή  
Μονή Τιμίου Προδρόμου  
Μέσα Ποταμοῦ - Λεμεσοῦ

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐγγραφοῦν  
συνδρομητές καί νά τοῦς ἀποστέλλεται  
τό Περιοδικό, μποροῦν νά  
ἐπικοινωνήσουν μέ τό γραφεῖο  
Ποιμαντικῆς Διακονίας τῆς Ἱερᾶς  
Μητροπόλεως Λεμεσοῦ στή κάτωθι  
τηλέφωνα:

**25864351, 25864340**

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ: €4 ἐτησίως  
Συνδρομή ἐξωτερικοῦ: €5 ἐτησίως

## ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

Μεγαλομάρτυρα

ἡ ἐκκλησία μας σ' ἀνέδειξε

τριπένδοξη Ἁγία Βαρβάρα.

Τῆ δόξα τοῦ ἀνιέρου σου πατέρα ἐμίσησες

καί τά φθαρτά τοῦ κόσμου ἐγκατέλειψες

γιά τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Λατρευτοῦ σου.

Τά φοβερά τοῦ δήμιου βασανιστήρια

ἡ τρυφερή σου ὕπαρξη δέν ἐφοβήθη.

Καρτερικά, Χριστιανικά

τόν ἀποκεφαλισμό σου δέχτηκες

καί στά οὐράνια ἡ ἀγνή ψυχούλα σου ἐπέταξε

γιά νά δοξολογεῖ αἰώνια τόν Ἐκλεκτό της.

Μέ ἀμάραντο στεφάνι ὁ δωροδότης Κύριος

σέ ἀντάμειψε

καί χάρισμα θεραπευτικό τοῦ δώρισε.

Ὅσους σε σέ πιστοτρέχουν μέ πίστη, νά γιατρεύεις.

Ἰωάννη Μαρτίδη  
Φιλολόγου

# ΤΑ ΠΡΟΕΟΡΤΙΑ, ΤΑ ΕΟΡΤΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΘΕΟΡΤΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

Ἱερομόναχου Ἰωαννίκιου Λαυριώτου

**Ε**ἶναι ἀνάγκη ὅλοι μας, λαός καί κληρὸς καὶ μοναχοί νά γίνουμε φιλακόλουθοι. Ν' ἀγαπήσουμε τίς ἱερές Ἐκκλησίες καὶ ἐορτές τῆς Ἐκκλησίας μας, πού μᾶς γεμίζουν τὴν κενὴ ψυχὴ μας καὶ μέ ποσότητα καὶ μέ ποιότητα προσευχῆς. Ν' ἀγαπήσουμε τὴν Θεία Λατρεία μας, πού εἶναι ὁ ἀνεκτίμητος θησαυρὸς τῆς Ὁρθοδοξίας, σπουδὴ σπὴν Θεολογία καὶ Ἐκκλησιολογία, τροφή πνευματικῆς ζωῆς καὶ ὀριμότητος.

Κάθε ἐορτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας Δεσποτικὴ καὶ Θεομτορικὴ - ἔχει τὰ προεόρτια, τὰ ἐόρτια - τὴν ἐορτὴ καὶ τὰ μεθεορτία της, πού καταλήγουν στὴ λεγόμενη «ἀπόδοσι» τῆς ἐορτῆς. Μὲ πολλὴ σοφία, καθωρισμένη ἀπὸ τοὺς ἁγίους Πατέρας ἢ Τυπικὴ διάταξη τῶν ἐορτῶν μας, ἐξαντλεῖ ὅλα τὰ χρονικὰ καὶ τροπικὰ περιθώρια μὲ σκοπὸ νὰ δοθῆ στοὺς πιστοὺς τὸ πλήρωμα τοῦ θεολογικοῦ νοήματος τῆς ἐορτῆς, ἢ ὀλοκληρωμένη γεύσι τῆς χαρᾶς καὶ τῆς κατανύξεως, ὁ παλμὸς τοῦ Ὁριάμβου τῆς Πίστεως καὶ τὸ ξέσπασμα τῆς δοξολογίας.

Ὅπως κάθε Δεσποτικὴ καὶ Θεομτορικὴ ἐορτὴ ἔτσι καὶ ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἔχει τὰ προεόρτιά της κατὰ τὴν κδ' (24η) Δεκεμβρίου μηνός, τὴν παραμονὴ τῆς ἐορτῆς.

Ὅλα εἶναι προεόρτια, ὁ ἔσπερινός, ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου, ὁ ὄρθρος, οἱ μεγάλες ὥρες. Συμφάλλεται βεβαίως καὶ ἡ ἀκολουθία

τῆς ἁγίας ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας. Ἡ προεόρτια ἀκολουθία τῶν Χριστουγέννων δέν στερεῖται καθόλου σέ κατάνυξη, σέ χαρὰ, σέ ἀγαλλίασι καὶ σέ πόθο καὶ ἀγάπη γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Μεσσία καὶ τὴν ἐνανθρώπισή Του, ἀπὸ τὴν καθεαυτὴ ἐορτὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ γέννας.

Στόν γλυκύτετον προεόρτιον ἔσπερινό, μεταξύ πολλῶν ἄλλων Χριστολογικῶν - δογματικῶν στικηρῶν, ἰδιομέλων, ψάλλομε:

Ἐν κυμβάλοις ἠκήσωμεν  
ἐν ὠδαῖς ἀλαλάξομεν  
ἢ Χριστοῦ ἀνάδειξις πεφανέρωται...

Προεόρτια ἄσματα, διανοίας εὐθύτητι,  
Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως προηκήσωμεν...

Προεορτιάσωμεν λαοί, Χριστοῦ τὰ γενέθλια,  
Καὶ ἐπάραντες τὸν νοὺν ἐπὶ τὴν Βηθλεέμ  
Ἐναρθώμεν τῇ διανοίᾳ καὶ κατίδωμεν  
Τὴν Παρθένον, τοῖς ψυχικοῖς ὀφθαλμοῖς  
ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ,  
Τὸν τῶν ὄλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν...

Ὁ ὕμνωδός, ἐμπρός στό μέγα Μυστήριον τῆς σαρκώσεως τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς θεώσεως τοῦ ἀνθρώπου, μᾶς καλεῖ ὄχι ἀπλῶς νά φωνάξουμε, ἀλλὰ μέ ὠδές νά ἀλαλάξουμε, μέ κύμβαλα νά ἠκήσουμε καὶ νά προεορτιάσουμε ὑψώνοντας τὸν νοῦ καὶ ἀνεβάζοντας τὴν διάνοια στὴ Βηθλεέμ, ὅπου θά δοῦμε τὴν Παρθένον νά γεννᾷ στό σπήλαιον τὸν Κύριον καὶ Θεὸν ὅλου τοῦ Σύμπαντος. Ὑπέροχο εἶναι καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον «Ἀπεγράφετο ποτέ σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ...» (ἴχος δ') πού παρομοιάζει τὸ σπήλαιον μὲ παλάτι γιὰ τὸν Οὐράνιον Βασιλέα Χριστόν, τὸν πτωχόν ἐπὶ



ΙC ΧC  
Ὁ ἈΝΑΓΕΘΩΝ

της γης τόσον, ὥστε «οὐκ ἦν τόπος ἐν τῷ καταλύματι» γι' Αὐτόν.

Μέσα ἀπό τὰ καθίσματα, ἀπό τούς προεόρτιους κανόνες τοῦ ὄρθρου, τίς καταβασίεις τούς εἰρμούς, τὰ ἐξαποστειλάρια, τούς αἴνους ξεχύνεται μία οἰκου-  
μενική, συμπαντική χαρά, θαυμασμός καί κατάπληξη ἀγγέλων καί ἀνθρώπων, οὐρανίων καί ἐπιγείων «ὅτι ἐτέχθη ἡμῖν σήμερον Σωτήρ».

**Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀρρήτων μυστηρίων!  
Τίκεται Θεός ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαχνίαν...  
Ὡ μακαριστή τῆς Θεόπαιδος κοιλία,  
ἥτις νοτιῶς οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθης...**

(Στιχηρά τῶν αἰνῶν-ἦχος πλ. β.)

Οἱ μεγάλες ὥρες ἐξ ἄλλου τῆς παραμονῆς τῶν Χριστουγέννων, μαζί μέ τήν Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου, ἔχουν τό δικό τους προεόρτιο χρῶμα. Ἕνα χρῶμα προφητικῆς παρουσίας, προφητικῆς μαρτυρίας, προφητικοῦ λόγου. Ἐδῶ οἱ ἅγιοι προφηταί μέ τίς πνευματογεννημένες καί πνευματοκίνητες προφητεῖες, μέ προεξάρχοντα τόν Ἡσαΐα καί ἀκροειλεῦτο τόν προφητάνακτα Δαυίδ, σπίνουν χορῶ, παίρνοντας μαζί τους τούς ἱερούς εὐαγγελιστάς μέ τὰ ἱερά εὐαγγέλια τῶν μεγάλων ὥρων. Ἔτσι Παλαιά καί Καινή Διαθήκη συγ-χορεύουν καί ὕμνοῦν καί συμπάλλουν «τόν ἐν παντί καιρῷ καί πάση ὥρα ἐν οὐρανῷ καί ἐπὶ γῆς προσκυ-ναύμενον... τόν Μακρόθυμον, τόν Πολυέλεον ... τόν τούς δικαίους ἀγαπῶντα καί τούς ἀμαρτωλοῦς ἐλεοῦντα, σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν.

Ἄς γνωρίζει ὁ ἀναγνώστης ὅτι ὁ ἑσπερινός τῆς ἐορτῆς γίνεται μετά τήν θ' ὥρα καί συμπάλλεται μέ τήν Θεία Λειτουργία. Καί ὁ ἑσπερινός καί ἡ λιτή ἔχουν περιεχόμενον ἀριστουργηματικό, πλούσιο σέ στιχηρά, ἰδιόμελα, δοξαστικά, προφητεῖες καί εὐαγγέλιο, καί ἀποπνέουν τό ἄρωμα τῆς πανανθρώ-  
πινης χαρᾶς καί σωτηρίας, πού φέρνει ἡ παγκόσμια ἐορτή.

Τί νά πρωτοθαυμάση κανεῖς στόν ὄρθρο τῆς ἐορτῆς:

**«Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί πού ἐγεννήθη ὁ Χριστός...»  
«Ὁ ἀχώρτος παντί πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρὶ;...»**

Ἡ Χριστουγεννιάτικη Ὑμνολογία μετατρέπεται σέ ἓνα καταπληκτικό ποιητικό ὑπόμνημα Θεολογίας, Χριστολογίας, Σωτηριολογίας μέ πλῆθος ἀγιογρα-  
φικές ἀναφορές στά προφητικά καί συμβολικά κείμενα τῆς Ἁγίας Γραφῆς. Ψάλλονται δύο κανόνες στόν ὄρθρο. Ὁ πρῶτος μέ τήν ἐναρκτήρια κατα-  
βασία - σάλπιγγα τῶν Χριστουγέννων. «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...» ὁ ὁποῖος κανὼν ἀνήκει στόν ποιητή Κοσμά τόν Μαΐουμᾶ. Ὁ δεῦτερος κανὼν ὁ ἱαμβικός εἶναι ποίημα τοῦ Ἰωάννου μοναχοῦ.

Τὰ μεθέορτα τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων διαρκοῦν μέχρι τήν 31η Δεκεμβρίου μηνός, ὅποτε καί τήν ἡμέρα ἐκείνη γίνεται ἡ ἀπόδοση τῆς ἐορτῆς. Ἐπειδή εἶναι ἡ μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Μελάνης, ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας διαβάζεται τήν προηγουμένη, 30η τοῦ μηνός Δεκεμβρίου.

Κατά τήν ἀπόδοση ψάλλονται ὅλα τὰ ψαλλόμενα σπὴν ἐορτή (ἑσπερινός, ὄρθρος, Θ. Λειτουργία) πλὴν τῶν ἀναγνωσμάτων, τῆς λιτῆς καί τοῦ πολυελέου.

Πρέπει νά μή παραλείψουμε ὅτι τὰ προεόρτια τῶν Χριστουγέννων ἀρχίζουν (ἐν εὐρυτέρᾳ ἐννοίᾳ) ἀπό τήν 21η Νοεμβρίου (εἰσόδια τῆς Θεοτόκου) ὅποτε ἀρχίζουν νά ψάλλονται οἱ καταβασίεις «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...» καί τό προεόρτιο κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν Προαιώνιον Λόγον», κατά τίς Κυριακές καί ἐορτές.

Ἄς μᾶς ἀξιῶση ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Κύριος νά βιώσουμε τό βαθύτερο νόημα τῆς ἐορτῆς τῶν Χριστουγέννων, πού εἶναι ὄχι μόνο πανανθρώπινο ἀλλά καί προσωπικό. Τὰ προεόρτια, ἡ ἐορτή καί τὰ μεθέορτα ὁμοιάζουν μ' ἓνα τραπέζι πνευματικό μέ ἐδέσματα γλυκύτατα καί οὐράνια. Τὰ προεόρτια εἶναι τό ὀρεκτικόν τοῦ τραπέζιου. Ἡ ἡμέρα τῆς ἐορτῆς, τό κυρίως φαγητό καί τὰ μεθέορτα τό ἐπιδόρτιο τοῦ τραπέζιου, πού μᾶς ἀφήνει ἔντονη καί νοσταλγική τήν γεύση τῆς κοσμοχαρμόσουνης ἐορτῆς.



# ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΥ ΣΤΟ ΜΟΝΑΓΡΙ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ζαχαρία Ραπτόπουλου, Θεολόγου - Ίεροκίρυκα

**Τ**ό Μοναστήρι του Ἀρχαγγέλου στό Μονάγρι ὑπολογίζουμε ὅτι ἰδρύθηκε τόν 2 αἰώνα μ.Χ. ὅπως καί ὄλα τά ἀξιόλογα βυζαντινά μνημεῖα τῆς περιοχῆς, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ κύματος μοναχῶν, πού ἔφυγαν ἀπό τήν Παλαιστίνη ἔνεκα τῶν σφαγῶν τῶν Περσῶν τό 614 μ.Χ. καί ἦλθαν στήν Κύπρο, γιά νά βροῦν τόπο ἀσφαλῆ καί κατάλληλο γιά ἀσκησι.

Στή συνέχεια γιά μιά μεγάλη περίοδο κάνουνται οἱ πληροφορίες γιά τό μοναστήρι καί τό 1736 γίνεται ἀναφορά σ' ἕνα σημείωμα τοῦ Μητροπολίτη Ἰωαννικίου τοῦ Β' στόν Α' Κώδικα τῆς Μητροπόλεως Κιτίου. Ἐδῶ ἀναφέρεται ἡ παραμονή σ' αὐτό δύο μοναχῶν.

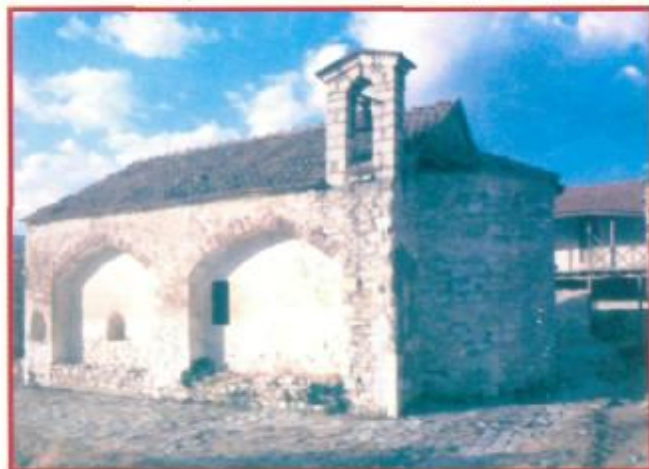
Λίγο ἀργότερα ὁ ξυλόστεγος ναός καί τά κελιά τῶν μοναχῶν καταστράφηκαν ἀπό πυρκαϊά. Τόσον ὁ ναός, ὅσον καί τό μοναστήρι ξανακτίστηκαν τό 1740 ὅπως ἀναφέρει στόν κώδικα Α', σέ σημείωμά του ὁ Μητροπολίτης Κιτίου Μακάριος ὁ Α'.

Λέγει: «Ὁ Ἀρχάγγελος τοῦ Μοναγριοῦ κατεκάει ὀλόκληρος, ἡ ἐκκλησία καί τά κελιά μέ ὄλα τά ὑποστατικά τῶν καί ἐμεῖς ἐλέω Θεοῦ ἀνεκαινίσαμεν τήν ἐκκλησίαν καί τά κελιά ἐκ θεμελίων, μετά κάλλους καί ὠραιότητος, σκεύη πολύτιμα εἰς τήν ἐκκλησίαν... Καί τῶν σπιτιῶν, τά ὑποστατικά ὄλα σῶα μέ καζάνια, χαρκία καί τετζερέδες, ὅσο τῆς χρείας τῶν πατέρων καί λιγόν καινούριο, ἀμπέλια ἰδική μας φυτεία ἕως πεντήκοντα ζευγαριῶν. Εἰς ὄλα αὐτά ἐξωδεύσαμε ὑπέρ τά πέντε πουργκία χάριν τοῦ ἱεροῦ τούτου Μοναστηρίου». Ἄλλη πληροφορία γιά τήν ἀνέγερση τοῦ μοναστηριοῦ ἀπό τόν Κιτίου Μακάριο Α', πού βρίσκεται πάνω ἀπό τή δυτική θύρα τοῦ ναοῦ λέγει: «Τό παρόν κοινόβιον ἀνεκαινίσθη διά δαπάνης τοῦ ἁγίου Δεσπότου ἡμῶν κ.κ. Μακαρίου (ΑΨΜΔ) 1744, Μηνί Ἰουνίῳ».

Ἐξ ὄλων αὐτῶν τῶν πληροφοριῶν συμπεραίνεται ὅτι τό μοναστήρι εἶχε μοναχοῦς μέχρι τό 1775. Μετά ἐγκαταλείφθηκε καί τό ἀνέλαβε ἡ Μητρόπολη ἡ ὁποία τό παραχωροῦσε μέ ἐνοίκιο σέ διάφορα πρόσωπα. Σήμερα τό Καθολικό τῆς Μονῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου εἶναι μονόκλιτη βασιλική, καμαροσκέπαστη, μέ προεξέχουσα ἡμικυκλική ἀψίδα πρὸς ἀνατολάς, ἡ ὁποία ἐξωτερικά διαμορφώνεται σέ ἐξάγωνη ἢ ἐξάπλευρη. Ὁ βόρειος καί ὁ νότιος τοῖχος τοῦ ναοῦ ἐνισχύονται ἀπό δύο καμάρες πού ἐνώνονται μέ χαμηλότερα τόξα γιά ἀντιστήριξη τῶν ἐξωτερικῶν τοίχων ἀπό τό βῆρος τῆς καμαροσκέπαστης στέγης.

Ἡ μοναδική εἴσοδος στόν ναό βρίσκεται στά δυτικά. Πάνω ἀπό τή μικρή εἴσοδο ὑπάρχει ἐσωχά (μικρή ἀχιβάδα) ὅπου εἰκονίζεται ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ καί δεξιά του γονατιστός ὁ Μητροπολίτης Κιτίου Μακάριος μέ μαύρη γενειάδα καί μεγάλη κόμη.

Στό μαρμάρινο ὑπέρθυρο (πάνω ἀπό τή θύρα) ὑπάρχει ἐπιγραφή σέ πέντε γραμμές πού ἀναφέρεται στόν κτίτορα



τοῦ ναοῦ καί στί ἀριστερά ὑπογράφει ὁ ζωγράφος Φιλάρετος πού ἀναφέρει: «χεῖρ κόπος καί σπουδή, κάμου τοῦ ἀγαθοῦ Φιλάρετου διακόνου». ΑΨΜ (1740).

Ἰδιαιτέρου ἐνδιαφέροντος εἶναι ἡ ἀγιογραφία τῆς Πρόθεως πού στήν πραγματικότητα δέν πρόκειται περί ἀπεικονίσεως τῆς Ἄκρας Ταπείνωσης ἀλλά μιᾶς παρουσίας τοῦ τριαδικοῦ Θεοῦ. Ἐτσι ἔχομεν τόν Πατέρα σέ ὀμιχλώδη νεφέλη, τό Ἅγιον Πνεῦμα ἐν εἶδει περιστέρως νά κατεβαίνει ἐπί τῆς κεφαλῆς τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος εἰκονίζεται σέ στάση ἄκρας ταπείνωσης, μέ τά χέρια σταυρωμένα μπροστά καί φορώντας τόν ἀκάνθινο στέφανο, μέ τήν πληγή στί δεξιά του πλευρά. Στήν Πρόθεση ὑπάρχει καί παράκληση τοῦ ζωγράφου Φιλάρετου πρὸς τοὺς λειτουργοὺς ἱερεῖς νά τόν μνημονεύουν.

Ἐπίσης ἔργον τοῦ ἴδιου ζωγράφου εἶναι ἡ ἀξιόλογη εἰκόνα τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ σέ ἀβαθὴ κόγχη πού φέρει τή χρονολογία 1946. Ἄλλες εἰκόνες πιθανόν τοῦ ἴδιου ζωγράφου εἶναι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ἅγιος Βηκλιανός καί ἡ ἁγία Παρασκευή. Στόν νότιο τοῖχο εἶναι ἀκόμη ὁ ἅγιος Λάζαρος, ὁ Μέγας Βασίλειος, ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος καί ἕνας ἀνώνυμος ἐπίσκοπος, ὁ ἅγιος Ἀντώνιος καί ἄγνωστος ἀσκητής. Ἄλλες τοιχογραφίες ὅπως ὁ Ἐπιτάφιος (ἡμικατεστραμμένος) πάνω ἀπό τή δυτική θύρα τοῦ ναοῦ καί οἱ περισσότερες εἰκόνες τοῦ εἰκονοστασίου εἶναι ἔργα τοῦ ζωγράφου Σάββα Νικολάου. Ὁ ἴδιος ἀγιογράφος ἔγραψε ἐπιγραφή στήν ποδιά τοῦ τέμπλου κάτω ἀπό τήν εἰκόνα τοῦ Ἀρχαγγέλου, ὅπου μνημονεύεται ξανά ἡ ἀνοικοδόμησι τῆς Μονῆς ἀπό τόν Μητροπολίτη Κιτίου Μακάριο τόν Α', ἡ δέ διακόσμηση τοῦ τέμπλου ἔγινε δαπάναις τοῦ Μοναστηριοῦ, μέ ἐπίβλεψη τοῦ δευτερεύοντος ἱεροδιακόνου Ἰωακείμ. Δίπλα στήν ἐπιγραφή εἰκονίζεται ὄρθιος ὁ Μητροπολίτης Μακάριος, γέροντας πλέον καί δεξιότερα ὁ ἱεροδιάκονος Ἰωακείμ.

Μέ τήν περιγραφή αὐτή παρουσιάσαμε τό Μοναστήρι τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στό Μονάγρι πού πανηγυρίζει τήν 8η Νοεμβρίου.

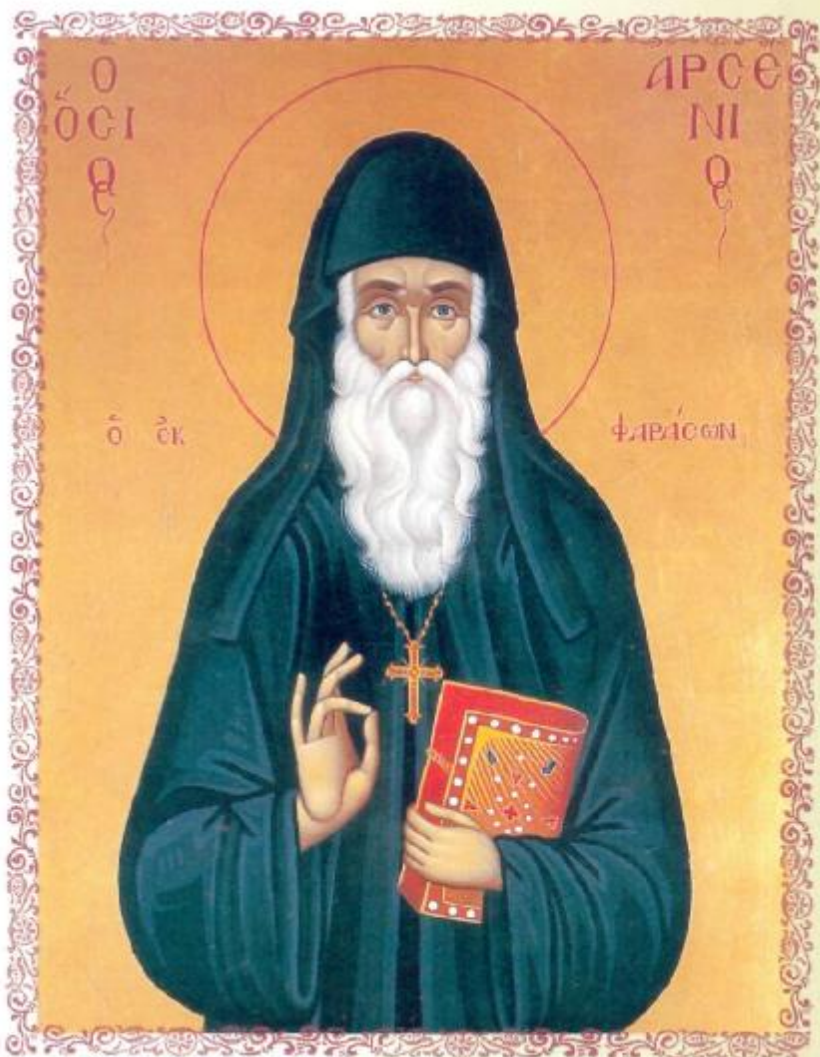
# Ο ΑΓΙΟΣ ΑΡΣΕΝΙΟΣ Ο ΚΑΠΠΑΔΟΚΗΣ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΛΕΜΕΣΟΥ κ.κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ

**Ε** "Άγιος Άρσένιος έζησε μόνος του και τό βλέπουμε αυτό στόν βίο του. Ήταν ένας "Άγιος ήσυχαστής, "Άνθρωπος προσευχής, "Άνθρωπος πνευματικῶν θεωριῶν πού ὁ νους του και ἡ καρδιά του και ἡ ὑπαρξή του ἦταν στόν οὐρανό. Καί ὁμως αὐτός ἦταν ἀναγκασμένος νά κάμνει μαθήματα στά παιδιά, νά μαζεύει τούς γέροντες τούς Φαρασιώτες και νά τούς στρίβει και νά τούς δίνει ἀκόμη και τσιγάρο, γιά νά μὴν βαριοῦνται και νά κάθονται νά ἀκούουν τόν λόγον τοῦ Θεοῦ!

Ζούσε μέσα στόν λαό μέ μεγάλη ἀπλοϊκότητα. Ζούσε μέσα σ' ἕνα λαό, τόν ὁποῖο ἀπασχολοῦσαν πολλά προβλήματα καθημερινά, ὄχι ὁμως ἡ σωτηρία του ἡ ἴδια. Σ' ἕνα λαό εὐλαβέστατο μέν, ἀλλά ὄχι τοῦ ὕψους τῆς δικῆς του πνευματικῆς ζωῆς. Καί ταυτόχρονα ἦταν και οἱ μουσουλμάνοι τοῦρκοι οἱ ὁποῖοι καθημερινά τόν ἐνοχλοῦσαν και τοῦ ζητοῦσαν λόγο και τοῦ ζητοῦσαν θεραπεία και τοῦ ζητοῦσαν βοήθεια. Καί ὁ "Άγιος Άρσένιος ἔκαμνε τόν ἐφημέριο τοῦ χωριοῦ. Ἐγύριζε νά κάνει ἐράνους, ἐγύριζε νά σιτηρίζει τούς χριστιανούς ἀναλάμβανε χίλια δύο πράγματα λειτουργοῦσε μέ μερικά γεροντάκια τοῦ χωριοῦ και γενικά αὐτός ὁ ὑψιπέτης ἀετός ἦταν ἀναγκασμένος νά ζεῖ μέσα στήν καθημερινότητα ἑνός ἀνατολίτικου χωριοῦ. Καί δέν εἶχε ἄνθρωπο ἄλλο νά μιλήσει περί τοῦ ἑαυτοῦ του. Οὔτε εἶχε ἄνθρωπο ἄλλο νά τόν παρηγορεῖ. Οὔτε εἶχε ἄνθρωπο ἄλλο νά τοῦ πει ἕνα λόγο. Γιατί και ὁ "Άγιος Άρσένιος δέν ἦταν ἅγιος ἀπό τήν πρώτη μέρα πού γεννήθηκε. Ἀγωνίστηκε νά φθάσει στά μέτρα τά μεγάλα. Ἀγωνίστηκε, πέρασε κι αὐτός τήν «ἐρυθρά θάλασσα». Πέρασε τήν ὁδύνη τῶν Ἀγίων. Πέρασε τόν μεγάλο ἀγώνα. Καί ὁ μέγας ἀγώνας δέν εἶναι μόνο τά διάφορα πάθη τά ἐξωτερικά, ἀλλά εἶναι ὁ ἐσωτερικός ἀγώνας νά φθάσει ὁ ἄνθρωπος νά ζήσει τήν παρουσία τοῦ Θεοῦ, πού σημαίνει νά ζήσει προηγουμένως τήν ἀπουσία τοῦ Θεοῦ, πού αὐτό εἶναι ἡ μεγάλη ὁδύνη. Ὅταν δέν ἔχεις ἄνθρωπο νά μιλήσεις ὅταν δέν ἔχεις ἄνθρωπο νά σέ παρηγορήσει και ὁ Θεός εἶναι ἀπών, αὐτό εἶναι κόλαση.

Ὁ Ἀββᾶς Ἰσαάκ λέγει ὅτι ἔζησε τριάντα χρόνια ὀλόκληρα μέσα στό σκότος αὐτό τῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ Θεοῦ και ἐγεύθηκε τά πικρότερα νάματα τῆς κολάσεως. Καί μετὰ τά τριάντα χρόνια, ἄρχισε ὁ Θεός νά τοῦ δίδει τήν παρηγοριά



τῆς χάριτος μέχρι πού ἔφθασε πλημύρα τῆς χάριτος πού οὔτε ὁ ἴδιος τίν ἐντεξε.

Λοιπόν, ὅταν ὁ πατήρ Παῖσιος ἤθελε νά περιγράψει τόν Ἅγιο Ἀρσένιο, ἔλεγε ὅτι ἦταν μόνος του και ὅτι ἦταν και μικρός. Γιατί δέν ἔβαλε ποτέ τόν ἑαυτό του νά «ἀντιπαραβληθεῖ» μαζί μέ ἄλλους. Ήταν πεταμένος, περιφρονημένος, ἄσπμος ἄνθρωπος σ' ἕνα χωριό μέσα στά βᾶθη τῆς Ἀνατολῆς, μικρός, ἀφανής, χωρίς τίποτα. Εἶχε και μόρφωση, μπορούσε νά γίνει και πολλά πράγματα στόν κόσμο τοῦτο. Ἀλλά ὁ ἴδιος παρέμενε μέσα στήν ἀφάνεια. Ἀλλά εἶχε τό ἀντίβρο. Εἶχε μόνη τήν προστασία τοῦ Θεοῦ, πού αὐτό ἦταν τελικά τό τέλειο. Ήταν αὐτό πού ὁ Γέρο-Παῖσιος ἔλεγε συνέχεια: «**Ὅταν δέν ἔχεις ἀνθρώπινη βοήθεια, ἔχεις τή θεία βοήθεια· κι ὅταν δέν ἔχεις ἀνθρώπινη παρηγοριά, ἔχεις τή θεία παρηγοριά**». Καί οἱ Ἅγιοι τό ἤξεραν αὐτό και ἀρνοῦνταν τήν ἀνθρώπινη παρηγοριά, γιά νά ἔχουν ἀδιαλείπτως και πλούσια τήν παρηγοριά τοῦ Θεοῦ!

Αὐτός ἦταν ὁ Σταυρός τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου. Ἐτσι μικρός μέ τήν παρηγοριά τοῦ Θεοῦ. Ἀλλά, λέει ἀμέσως πύ κάτω: «Ήταν μόνος, ἀλλά ἦταν και μέγας μπροστά στόν

Θεό». Αὐτός ὁ μικρός, ἦταν καί μεγάλος. Καί ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ αὐτός ὁ ἀφανής ἦταν ἐπιφανής.

Αὐτός ὁ ἄσχημος κατὰ κόσμον, ἦταν ἐπίσημος μπροστά στον Θεό καί ἦταν δοσμένος στον Θεό καί σπὴν εἰκόνα του. τὸν ἄνθρωπο! Καί βάζει ἓνα θαυμαστικό ὁ Γέροντας δίπλα, γιὰ νὰ δείξει τὴν τελειότητα τοῦ Ἁγίου, ὅτι αὐτός ὁ Ἅγιος ἦταν τέλειος ἄνθρωπος καί αὐτὴ εἶναι ἡ τελειότητα κάθε ἀνθρώπου. Τὸ νὰ εἶσαι δοσμένος ἀπόλυτα στον Θεό καί σὴν ἀποιέλεσμα αὐτοῦ τοῦ δοσίματος πρὸς τὸν Θεό εἶσαι καί δοσμένος καί πρὸς τὴν εἰκόνα αὐτὴ τοῦ Θεοῦ, ποῦναι ὁ ἄνθρωπος, αὐτὸ δείχνει τὸ τέλειο. Καί βλέπομε συγκινητικές σκηνές ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου ὁ ὁποῖος κατέβαινε ἀπὸ τὰ οὐράνια πού βρισκόταν, γιὰ νὰ περιπολεῦει μαζί μέ τούς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ τοὺς θεραπεύει καί νὰ τοὺς στηρίζει καί νὰ τοὺς διδάσκει καί νὰ τοὺς μαθαίνει τὸ ἄλφα καί τὸ βῆτα καί νὰ παριστάνει τὸν τρελλό, πολλές φορές, γιὰ νὰ ἀποφύγει τίς περιποιήσεις τῶν γυναικῶν καί τοὺς ἐπαίνους τῶν ἀνθρώπων. Αὐτός ἀκολούθησε τὸ ποιμνίό του, τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, μετὰ τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή, ξυπόλυτος, περιπατώντας τόσα μίλια μέχρι τὴν προσφυγίαν σπὴν Ἑλλάδα. Καί ἐπροτίμησε νὰ πεθάνει μόνος του στὸ τέλος τῆς ζωῆς του μέσα στὸ νοσοκομεῖο, μόνος, μέ μόνο τὸν Θεό. Καί ἔτσι τελειώνει ὁ Γέροντας τὸν βίό του.

Καί πράγματι, νομίζω ὅτι, ἔστω καί ἂν δέν ξέραμε τίποτε γιὰ τὰ ὑπόλοιπα, τὰ ὁποῖα ὁ Γέροντας Παῖσιος μᾶς ἔγραψε γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Ἁγίου Ἀρσενίου, αὐτὲς οἱ τρεῖς προτάσεις ἦταν ἀρκετές, γιὰ νὰ μᾶς δώσουν τὴν εἰκόνα τοῦ βάθους καί τοῦ ὕψους τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πατρός, πού εἶναι καί ἡ εἰκόνα πάντων τῶν Ἁγίων. Βέβαια, ὁ κάθε ἓνας τοὺς βιώνει μέ τὸν δικό του τρόπο καί κατὰ τὴ δική του δύναμη καί κατὰ τὴ δική του πρόθεση. Καί βλέποντας τὸν Ἅγιο Ἀρσένιο, βλέπομε αὐτὸ τὸν δρόμο τῆς ζωῆς μας. Ὁ καθένας στέκει καί βάζει τὸν ἑαυτὸ του ἐνώπιον τῆς ζωῆς τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Ἄνδρα, γιατί οἱ Ἅγιοι κρίνουν τὸν κόσμον καί θά μᾶς κρίνουν μέ τὴ ζωὴ τους. Καί οἱ Ἅγιοι εἶναι μεγάλη παρηγοριά γιὰ μᾶς, γιατί μᾶς ἀποδεικνύουν καί μᾶς πείθουν νὰ μὴ ζητοῦμε τὴν ἀνθρώπινη παρηγοριά, πού δέν τὴ βρίσκομε πολλές φορές. Ἄλλά, καί ὅταν τὴ βροῦμε, εἶναι καμμιά φορά ψεύτικη καί κιβδηλή καί τελικά μᾶς μπερδεύει καί μᾶς ἀπογοητεύει περισσότερο. Καί ἰδιαίτερα σήμερα, ὅταν ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται μόνος του, ζεῖ μέσα σέ πόλεις ἑκατοντάδων χιλιάδων κατοίκων καί ἑκατομμυρίων πολλές φορές. Καί ὅμως ἡ μοναξιά εἶναι τὸ σύμπτωμα καί τὸ φαινόμενο τὸ ὁποῖο βασανίζει τὴ ζωὴ μας. Καί ζεῖς μέσα σέ ἑκατομμύρια καί εἶσαι μόνος σου. Καί μιλάς μέ ἄλλους χίλιους ἀνθρώπους καί ἔχεις κάθε δυνατότητα ἐπικοινωνίας καί εἶσαι μόνος. Ἐφθάσαμε στὸ ἀπόγειο τῆς πληροφορικῆς σήμερα. Μπορεῖ νὰ κάμνεις τίς δουλειές σου καί νὰ φωνάζεις ἀκόμα μέσα ἀπὸ τὸ ὑπνοδωμάτιό σου μέσῳ ἑνὸς μηχανήματος. Κι ὅμως σήμερα, ὅσο ποτὲ ἄλλοτε, ὁ ἄνθρωπος εἶναι μόνος του. Κι εἶναι μόνος του γι' αὐτὸ καί ἡ ζωὴ του γίνεται κόλαση. Γι' αὐτὸ καί ψάχνει νὰ βρεῖ διεξοδο ὁ σημερινός

ἄνθρωπος μέσα σέ ψεύτικα πράγματα. Μέσα σπὴ φιληδονία, μέσα σπὴ φιλαργυρία, μέσα σπὴ φιλοδοξία, μέσα σπὴ νυκτωτικά, μέσα σπὴ βία, μέσα σπὴ τυχερά παιγνίδια, μέσα σέ πράγματα θανατηφόρα. Καί δέν τὴ βρίσκει. Τουλάχιστον νᾶβρισκε μιά παρηγοριά, κάπὶ θά γινόταν. Καί δέν βρίσκει τίποτε καί πλέει σ' ἓνα φαῦλο κύκλο καί πολτοποιεῖται ὁ ἄνθρωπος. Γιατί ζεῖ μόνος μισός, γιατί τὸ ἄλλο μισό, μέ μόνο τὸν Θεό, δέν τὸ ζεῖ. Καί οἱ Ἅγιοι καί ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ἀποτελοῦν ἀπάντηση σπὴν ἐποχή μας, γιατί μᾶς δείχνουν ὅτι τὸ νὰ εἶσαι μόνος σου σημαίνει κόλαση. Εἶναι ὀριακὸ στοιχεῖο. Φτάνεις στὰ ὅρια τῆς ὑπάρξεώς σου. Φτάνεις στὰ ὅρια τῆς ἀντοχῆς σου. Μετέχεις μᾶλλον σ' αὐτὸ τὸν πόνο τοῦ Κυρίου ὁ ὁποῖος προσευχήθηκε μόνος στον κῆπο τῆς Γεσημανῆ καί «ἐγένετο ὁ ἰδρὸς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος» (Λουκ. 22,44). Ζώντας ἐκεῖνο τὸ μαρτύριο τῆς ἀποστασίας τοῦ ἀνθρώπου καί τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

Καί ζώντας λοιπὸν καί εὐρισκόμενος μόνος, ὅταν ὁ Θεός εἶναι παρὼν, τότε δέν εἶσαι μόνος, ἀλλὰ εἶσαι πλήρης, γιατί εἶσαι γεμάτος εἶσαι παντοῦ, εἶσαι μαζί μέ ὄλους, εἶσαι πανταχοῦ παρὼν, εἶσαι μαζί μέ τὸν Θεό κι εἶσαι δοσμένος ἐξ ὀλοκλήρου στον Θεό καί σπὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Κι ὅταν φθάσεις νὰ δοθεῖς ἐξ ὀλοκλήρου στον Θεό, τότε δέν ἔχεις καμμιά ἀνάγκη. Τότε δέν αἰσθάνεσαι ὅτι εἶσαι μόνος σου. Τότε χαίρεσαι, γιατί εἶσαι μόνος καί λυπάσαι, ὅταν δέν εἶσαι μόνος. Τότε ἀνακαλύπτεις τὴν ἀπάντηση καί τὴ λύση τῆς μοναξιάς. Δέν εἶναι ἀνάγκη νὰ γυρίζεις τίς βιτρίνες καί νὰ γυρίζεις πάνω-κάτω καί νὰ ξοδεύεις τὸ χρόνο σου δεξιά καί ἀριστερά, ἀλλὰ εἶναι νὰ βάλεις τὸν Θεό σπὴ ζωὴ σου. Ὄταν ὁ Θεός εἶναι σπὴ ζωὴ σου, τότε δέν πρόκειται νὰ μείνεις ποτὲ μόνος σου. Γιατί εἶσαι μαζί μέ τὸν Θεό, εἶσαι μαζί μέ τὴν Ἁγία Τριάδα καί μαζί μέ ὄλους τοὺς Ἁγίους καί μαζί μέ ὄλο τὸν κόσμον. Καί χαίρεσαι καί δέν ὑπάρχει πιὸ χαρούμενος ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Ἅγιο πού εἶναι μόνος του μέ μόνο τὸν Θεό, ὅπως ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος, ὁ ὁποῖος ἐπροτίμησε, ἀκόμα καί τὴν τελευταία στιγμή τῆς ζωῆς του νὰ μὴν ἔχει οὔτε καν τὴν παραμικρὴ ἀνθρώπινη παρηγοριά, ἀλλὰ μόνη παρηγοριά του νὰ εἶναι ὁ Θεός. Καί ἔτσι ἐγένετο ἡ ὑπαρξὴ του ἀπὸ τὴν ὄντως παρηγοριά, πού εἶναι ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ μέσα σπὴ ζωὴ μας, μέσα σπὴν καρδιά μας.

Νὰ τὸν παρακαλέσουμε, λοιπὸν, νὰ μᾶς βοηθήσει καί μᾶς νὰ βαδίσουμε τὸν δικὸ μας δρόμο, νὰ πάψουμε νὰ ζητοῦμε νὰ γεμίσουμε τὴν πείνα μας καί τὴ μοναξιά μας μέ ψεύτικα πράγματα τοῦ κόσμου τούτου. Ἄλλὰ νὰ ἀνακαλύψουμε τὸν μέγα θησαυρὸ πού εἶναι ὁ Κύριος, πού εἶναι ὁ Χριστός. Καί τελικά, ἂν θέλομε νὰ λύσουμε τὸ πρόβλημα τοῦ ἑαυτοῦ μας, ὡς ἀποκτήσουμε τὸν ἡρωϊσμό, ἐφόσον ζοῦμε πού ζοῦμε μόνοι μας ὁ καθένας μέσα σπὴ δική του ὑπαρξὴ, ἔστω κι ἂν ζεῖ μέ πολλοὺς ἄλλους. Νὰ κάμουμε τὸ ἐπόμενο βῆμα, νὰ βάλουμε καί τὸν Θεό σπὴ δική μας ζωὴ, γιὰ νὰ φωτίσει τὸ σκότος καί νὰ γλυκάνει τὸ πικρὸ τῆς μονώσεως καί νὰ κάνει τὸ φάρμακι φάρμακο καί νὰ κάνει τὴ ζωὴ μας μέτοχο τῆς αἰώνιας βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

*Ἐπιλογή ἀποσπασμάτων ὁμιλίας ἀπὸ τὸ βιβλίον:  
"Ὁ Ἅγιος Ἀρσένιος ὁ Καππαδόκης". Λευκωσία, 2003.*

# ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙΟΥ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΝΗΣΙΑ

7 -12 Σεπτεμβρίου 2003

Πρωτοπρεσβυτέρου Μιχαήλ Μιχαήλ



Με τή βοήθεια του Θεού και μέ τό πατρικό ένδιαφέρον του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας κ.κ. 'Αθανασίου, ή 'Ιερά Μητρόπολη πραγματοποίησε όήμερη προσκυνηματική κρουαζιέρα στα 'Ελληνικά νησιά, από 7-12 Σεπτεμβρίου 2003. Τόν Πανιερώτατο συνόδευαν οί κληρικοί, 'Ιερομόναχος Τύχων, οί Πρωτοπρεσβύτεροι Μιχαήλ και 'Ιωάννης, ό Οικονόμος Χριστόδουλος και οί 'Ιεροδιάκονοι Χρυσόστομος και 'Εμμανουήλ. 'Ιδιαίτερη εύλογία ήταν και ή παρουσία της γερόντισσας Προδρόμης καθηγουμένης τής 'Ιερας Μονής 'Αγίου 'Ηρακλειδίου μέ 11 μελή συνοδεία αδελφών τής Μονής. 'Αλλά εξαιρετική ήταν και ή ανταπόκριση του κοινού όπου αριθμούσαν τούς 530 προσκυνητές.

7/9/03 ήμέρα Κυριακή. 16.00 ή ώρα αναχωρεί τό πλοίο PRINCESSA MARISSA. 'Εκείνη τή στιγμή ό Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας μέ τούς ιερείς του τελεί τήν ακολουθία του 'Αγιασμού. Τό μεγάλο σαλόνι του πλοίου μετατρέπεται σέ εκκλησία, κοσμεί τόν χώρο ή 'Αγία Τράπεζα, τό εικονοστάσι μέ τόν Χριστό, τήν Παναγία, τόν 'Ιωάννη τόν Πρόδρομο και τόν 'Αγιο Νικόλαο. Νά σημειωθεί ότι τό πρόγραμμα τών 'Ιερών ακολουθιών ήταν επί καθημερινής βάσεως. Δέν ήταν ταξίδι αναψυχής αλλά ήταν ταξίδι ψυχής. Όλοι μας νοιώσαμε τήν πνευματική καρά και τήν ψυχική αναγέννηση.

8/9/03 ήμέρα Δευτέρα. 6.30 π.μ. τελέσθηκε 'Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, επί τή εορτή του Γενεθλίου τής Θεοτόκου, όπου οί προσκυνητές είχαν τήν εύκαιρία νά μεταλάβουν τών άχράντων μυστηρίων. Στίς 15.00 ή ώρα φτάσαμε, μέ ή βοήθεια του Θεού, σιό νησί τής 'Αποκάλυψης, τήν Πάιμο. Τόν Πανιερώτατο υποδέχθηκαν οί εκπρόσωποι του 'Εξάρχου στό λιμάνι, και μέ τό αυτοκίνητο τής Μονής μας οδήγησαν στήν 'Ιερά Μονή του 'Οσίου Χριστοδούλου όπου έγινε υποδοχή μέ κωδωνοκρουσίες και μεγάλη φιλοξενία από τόν 'Εξάρχο και 'Ηγαύμενο τής 'Ι.Μ. 'Αγίου 'Ιωάννου του Θεολόγου, 'Αρχιμ. 'Αντίπα. Μετά έπισκεφθήκαμε τό σπήλαιο τής 'Αποκάλυψης, όπου έγινε ξενάγηση από τούς πατέρες τής Μονής και τέλος έπισκεφθήκαμε τήν 'Ιερά Μονή Εξαγγελισμού τής Θεοτόκου όπου μας υποδέχθηκε ή γερόντισσα τής Μονής Χριστονύμφη μαζί μέ τίσ αδελφές τής Μονής. 'Ο 'Ιερομόναχος Τύχων τέλεσε τήν ακολουθία του 'Εσπερινού. Στίς 22.00 ή ώρα αναχώρησε τό πλοίο για τόν δεύτερο μας σταθμό. Όλοι οδήγηθήκαμε στόν χώρο προσευχής για τήν ακολουθία του μικρού 'Αποδείπνου.

9/9/03 ήμέρα Τρίτη. 6.15 π.μ. 'Ακολουθία του 'Ορθρου, όλοι ήταν παρόντες. Οί γλυκές ψαλμωδιές τών αδελφών μοναχών σέ έκαναν νά νοιώθεις "ότι τά ουράνια συναγάλλεται τή γή". 'Από τό πλοίο βλέπαμε τά καταπράσινα μέρη βόρεια τής 'Αθήνας. 'Αντικρίζομε από κάποιο σημείο τόν 'Ωρωπό και όλων ή μήνημ τρέχει στόν μακαριστό Γέροντα Πορφύριο. 9.30 π.μ. δένει τό πλοίο στό νησί τής Εύβοιας στή Χαλκίδα. Πήραμε τόν δρόμο για τά 'Ιερά Προσκυνητά με πρώτο σταθμό, τήν ιερά μονή τής Παναγίας τής Περιβλέπτου. 'Η Γερόντισσα τής Μονής Χριστονύμφη είναι κύπρια στήν καταγωγή. Είδαμε μετά λύπης μας τήν καταστροφή του ναού τής Μονής μετά τούς τελευταίους σεισμούς. Δεύτερο σταθμό είχαμε στόν 'Αγιο 'Ιωάννη τόν Ρώσσο, όπου ό εφημέριος του ναού υποδέχθηκε τόν Πανιερώτατο και όλους τούς προσκυνητές και διηγήθηκε τήν ιστορία του 'Αγίου. Προσκυνήσαμε τό ιερό όλόσωμο σκίνωμα του 'Αγίου και αναχωρήσαμε για τήν 'Ιερά Μονή του 'Οσίου Δαβίδ. 'Υποδέχθηκαν τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας, ό Γέροντας τής Μονής π. Κύριλλος και οί Πατέρες. Πρασκυνήσαμε, έκτός του ναού, τόν τάφο του σύγχρονου Γέροντα 'Ιακώβου Τσαλίκη, όπου ό Πανιερώτατος τέλεσε τρισάγιο.

'Επισκεφθήκαμε ακόμη τό δωμάτιο του Γέροντα με όλα τά προσωπικά του





ἀντικείμενα καί ἐπιστρέψαμε στις 18.30 σ' τὸ πλοῖο, ὅπου ἀναχωρήσαμε γιὰ τὸν ἐπόμενο σταθμὸ μας. Τὸ βράδυ καί πάλι ἔγινε ἡ ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Ἀποδείπνου.

10/9/03 ἡμέρα Τετάρτη. 6.15 π.μ. Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὅλοι παρόντες. 7.30 π.μ. ἔδωσε τὸ πλοῖο στὸ λιμάνι τοῦ Βόλου. Ἐκεῖ ἐθαυμάσαμε τὴν ὑπέροχη διαδρομὴ γιὰ δύο ὄρες, μέχρι νὰ φτάσαμε στὰ Μετέωρα. "Δόξα τῷ Θεῷ, τὰ πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησε", ἦταν τὸ μόνο πού μπορούσε κάποιος νὰ σκεφτεῖ, ἀντικρίζοντας τὴ φαντασμαγορικὴ θεὰ τῶν γιγάντιων σκοτεινόχρωμων βράχων. Ἀνεβαίνοντας νιώσαμε ὅτι ἀνεβαίναμε τὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Πρῶτος σταθμὸς μας ἡ ἱερὰ μονὴ Μεγάλου Μετεώρου. Δύσκολη ἡ ἀνάβαση, ἀλλὰ τέτοια ἡ πίστη, πού δέν δειλίασε κανεὶς νὰ στερηθεῖ τοῦ Ἱεροῦ προσκυνήματος. Ἐξαιρετικὴ ἡ Ἁγιογραφία τῆς μονῆς, ἀλλὰ ἰδιαίτερη ἐντύπωση μᾶς ἔκανε ἡ ἀγιογραφία στὸ Ἱερὸ Βῆμα, τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου σὲ στάση καί τὴν ἐπωνυμία τῆς Παρακλήσεως, γιατί ἔχομε ἰδιαίτερη εὐλογία νὰ ἐκδίδομε στὴ Μητρόπολή μας τὸ ἐνημερωτικὸ περιοδικὸ μὲ τὸ ὄνομα "Παράκληση". Μετὰ ἀπὸ τὴ φιλοξενία καί τὴν εὐλογία πού πήραμε ἐπισκεφθῆκαμε τὴν ἱερὰ μονὴ Ἁγίου Στεφάνου ὅπου οἱ ἀδελφές τῆς Μονῆς μᾶς περίμεναν μὲ ἐγκαρδιότητα καί χαρὰ.

Κωδωνοκρουσίες ἀντιχούσαν ἀπὸ τὸν ἓνα βράχο στὸν ἄλλο. Ἀφοῦ προσκυνήσαμε στὸ καθολικὸ τῆς Μονῆς, πού εἶναι ἀφιερωμένο στὸν Ἅγιο Στέφανο, προσκυνήσαμε καί τὴν εὐωδιάζουσα ἀγία κέρα τοῦ Ἁγίου Χαλαλάμπους δευτέρου προστάτη τῆς Μονῆς. Ἐπισκεφθῆκαμε τὸ μουσεῖο τῆς μονῆς καί μετὰ φιλοξενηθῆκαμε στὸ Ἦγουμενεῖο, ὅπου ἡ γερónισσα Ἀγάθη πρόσφερε δῶρα σὲ ὅλη τὴ συνοδεία.

Ἐπιστρέφοντας γιὰ τὸ πλοῖο ἀπὸ τὰ Τρίκαλα, μᾶς εἶχε πιάσει μεγάλη καταιγίδα, καλάζι καί δυνατοὶ ἄνεμοι. Ὅταν ξεκίνησε τὸ πλοῖο ὅμως νιώσαμε καί πάλι ἔντονα τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ, γιατί τὰ πάντα εἶχαν γαληνεύσει. Τὸ βράδυ πάλι μετὰ τὸ δείπνο κάναμε τὴν ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Ἀποδείπνου.

11/9/03 ἡμέρα Πέμπτη. 6.15 Ὁ πρωτοπρεσβύτερος Ἰωάννης μὲ τὸν διάκονο Ἐμμανουὴλ τέλεσαν τὴ Θεία Λειτουργία, ὅπου δόθηκε ἡ εὐκαιρία σ' ὅσους ἦταν προετοιμασμένοι νὰ μεταλάβουν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων. Φθάσαμε στὸ τελευταῖο προσκυνηματικὸ νησί, τὴ Σύμη. Ἐπιβιβασθῆκαμε σὲ ἓνα πλοιάριο καί σὲ 45' φθάσαμε στὸ νότιο ἄκρο τοῦ νησιοῦ, τὸν Πανορμίτη, ὅπου βρίσκεται ἡ ἀνδρική μονὴ τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ, πολιούχου τοῦ νησιοῦ. Ὁ ἡγούμενος τῆς μονῆς ἦταν στὴν εἴσοδο καί ἀνέμενε νὰ ὑποδεχθεῖ τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας. Οἱ καμπάνες κτυποῦσαν χαρμόσυνα. Ὁ Ἱερομόναχος Τύκων φόρεσε ἐπιτραχιλίου καί οἱ μοναχὲς τῆς συνοδείας ἔφελναν τὸν παρακλητικὸ κανόνα τοῦ Ταξιάρχου Μιχαὴλ. Ὅλοι οἱ προσκυνητὲς μὲ συγκίνηση καί κατάνυξη προσκύντησαν τὴ θαυματουργὴ εἰκόνα τοῦ Ταξιάρχου καί πήραν εὐλογία, λαδάκι καί εἰκόνα. Ἐπιστρέψαμε στὸ τουριστικὸ μέρος τοῦ νησιοῦ ὅπου οἱ προσκυνητὲς ἔκαναν τὰ τελευταῖα φῶνια τους καί στις 18.00 ἀναχώρησε τὸ καράβι γιὰ ἐπιστροφή στὴν ἀγαπημένη μας πατρίδα Κύπρο. Τὸ βράδυ μετὰ τὴν ἀκολουθία τοῦ μικροῦ Ἀποδείπνου, κανεὶς δέν ἤθελε νὰ κλειστεῖ στὴν καμπίνα του. Ἀναλογιζόμεσταν πὼς πέρασαν αὐτὲς οἱ ἡμέρες χωρὶς νὰ τὸ καταλάβομε. Ὁ καθένας εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ζήσει ἔστω γιὰ λίγο ἢ πολὺ αὐτὸ πού ποθοῦσε στὴν ἐκδρομὴ, νὰ βρίσκεται κοντὰ στὸ γέροντά του, Μητροπολίτη Λεμεσοῦ Ἀθανάσιο. Ὅλο τὸ βράδυ μέχρι τίς 1.00 π.μ. καθόμεσταν στὴν πλώρη τοῦ πλοῖου μὲ νέους καί νέες πού ἄδοντες καί ψάλλοντες, ὕμνοῦσαν τὸν Τριαδικὸ Θεὸ γιὰ τὴ μεγάλη εὐλογία πού μᾶς χάρισε νὰ βρεθοῦμε σ' αὐτὸ τὸ ταξίδι.

Παρασκευὴ 12/9/03: 6.15 π.μ. Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου. Ἐγινε στις 10.30 πνευματικὴ ὁμιλία ἀπὸ τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας. 12.30 μ.μ. μπάρκαραμε στὸ λιμάνι τῆς Λεμεσοῦ. Ὁ καθένας ἀπὸ μᾶς ἔχει νὰ διηγεῖται τὰ δικά του βιώματα καί συναισθήματα. Πιστεύω πὼς ὅλοι μας μὲ ἓνα στόμα καί μία καρδιά θὰ παρακαλοῦμε τὸν Θεὸ νὰ φυλάττει τὸν πνευματικὸ μας πατέρα, Μητροπολίτη Ἀθανάσιο, μακροημερεύοντα καί ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγο τῆς ἀληθείας, γιὰ τὸ καλὸ τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πατρίδος μας γενικότερα.



# Ι. Μ. ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

## Ἐνθρόνιση τοῦ νέου Ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς



**Ἐ**χοντας κατά νοῦ ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας οὐ ὁ Μοναχισμός μέσα σὺν παράδοσι τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ πηγή στήριξης καί ἀνανέωσης τῆς φρόντισε ἀπὸ τίς πρώτες μέρες τῆς ἐνθρόνισής του στή Μητρόπολή μας, νά δώσει ὅλη τὴν πατρική φροντίδα καί προστασία του στίς ὑπάρχουσες ἱερές μονές καί νά βοηθήσει στή βελτίωση καί ἀνάπτυξή τους. Ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον ὁ Πανιερώτατος ἐπέδειξε γιὰ τὴν ἴδρυση τῆς πρώτης ἀνδρώας ἱερᾶς μονῆς στὸ κῶρο τῆς ἐρειπωμένης μονῆς στὸν Μέσα Ποταμό. Ἡ μονή αὐτὴ ἀνοικοδομήθηκε ἐκ βάθρων μέ δαπάνες τοῦ Ἰδρύματος Λεβέντη καί μέ προσπάθεια νά διατηρηθεῖ ὁ τύπος καί ὁ χαρακτήρας τοῦ κτιρίου. Μετά ἀπὸ σχετικὴ ἐγκριση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρεκλήθη ὁ Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μακαριᾶ νά παραχωρήσει εὐλογία σέ μικρὴ ἀδελφότητα Μονακῶν νά ἐγκατασταθοῦν σὴν ἀναπαλαιωθείσα ἱερά μονή τοῦ Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ. Ἡ Ἀδελφότητα αὐτὴ ἐξέλεξε μέ κανονικὴ ψηφοφορία ὡς πρῶτο Ἡγούμενό της, τὸν Ἀρχιμανδρίτη Νικόλαο. Ἐτσι, στίς 26 Ὀκτωβρίου, ἡ Μητρόπολή μας ἔζησε τὸ μεγάλο πνευματικὸ γεγονός μέ τὴ δημιουργία τῆς πρώτης ἀνδρώας Μονῆς στή μητροπολιτικὴ μας περιφέρεια, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Μέσα Ποταμοῦ καί τῆς ἐνθρόνισης τοῦ πρώτου Ἡγουμένου της, Ἀρχιμ. Νικολάου, ἀπὸ τὸν Πανιερώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Ἀθανάσιο. Στὴ Θεία Λειτουργία καί τὴν τελετὴ τῆς ἐνθρόνισης συμμετεῖχαν χιλιάδες κόσμου ἀπ' ὅλη τὴν Κύπρο μεταξύ τῶν ὁποίων καί μέλη τῆς οἰκογένειας Λεβέντη. Τελέστηκε ἐπίσης μνημόσυνο τοῦ δειμνήστου μεγάλου εὐεργέτη τῆς μονῆς, Κωνσταντίνου Λεβέντη.

Τὸν νέο ἡγούμενο προσφώνησε ὁ Πανιερώτατος ὁ ὁποῖος μέ ἐμπνευσμένη ὁμιλία του προδιέγραψε τὸν ρόλο καί τὴν ἀποστολή του ὡς Ἡγουμένου ἀλλὰ καί τῆς Μονῆς γενικότερα. Ἀντιφώνησε ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἡγούμενος Ἀρχιμ. Νικόλαος. Ἀποσπάσματα τῆς ὁμιλίας του παρατίθενται πῶ κατω.

### ΕΝΘΡΟΝΙΣΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

**Ν**ὺν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται καί τί εἶπω; Κύριε σῶσον με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης καί εἰ δυνατόν παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτον ἀπ' ἐμοῦ, πλὴν οὐκ ὡς ἐγὼ θέλω ἀλλ' ὡς Σὺ.

Εὐρισκόμενος ἤδη δέσμιος τῆς ἀφάτου καί ἀνεξικνιάστου προνοίας τοῦ Θεοῦ, πλήρης φόβου καί ἀγωνίας, ἀπορῶ διά τὸν λόγον τῆς περὶ ἐμέ τοιαύτης αὐτοῦ οἰκονομίας. Ἀναλαμβάνω τὴν ἡγουμενίαν τῆς παλαιάτου αὐτῆς Μονῆς ἀγωνίων ὄχι τόσοσιν διά τίς διοικητικὰς μερίμνας πού ἀπορρέουν ἀπὸ τὸ ἀξίωμα, ὅσον διά τὰς

# ΜΕΓΑ ΠΟΤΑΜΟΥ

## Τιμίου Προδρόμου Ἀρχιμ. Νικολάου

ψυχάς τῶν ἐμπειστευμένων ὑπό τοῦ Θεοῦ εἰς ἐμέ μοναχῶν.

Ὁμολογῶ μετὰ πάσης συνειδήσεως καί εἰλικρινείας ὅτι, ἐάν δέν εἶχον Ἵμᾶς Πανιερώτατε, σίγουρον στήριγμα καί βοήθειαν, οὐδέποτε θά ἀνελάμβανον τοιοῦτον ἐγχείρημα. Ἡ πολυτίμος πείρα σας, ἡ πεφωτισμένη καί ἀπλανής καθοδήγησίς σας καί κυρίως οἱ πατρικές εὐχές καί εὐλογίες σας, δίνουν κουράγιο καί ἐλπίδα εἰς τήν ἀδύνατόν μου ψυχήν.

Εὐρισκόμενος παιδιόθεν μέσα εἰς τάς αὐλὰς τοῦ Κυρίου δέν ἐπιθυμοῦσα θέσεις καί ἀξιώματα, ἀλλά μέλημά μου ἦτο τό «παραρριπεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μου» καί τό νά ἐντρυφῶ συνεχῶς μέσα εἰς τόν πλοῦτον τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Ὁρθοδόξου μας ἐκκλησίας καί νά διακονῶ τοὺς εὐλαβεῖς ἱερεῖς τῆς κοινότητός μου κατὰ τίς ἱερές ἀκολουθίες καί τὰ ἅγια μυστήρια.

Ἡ σύνδεσις καί γνωριμία μου μετὰ τοῦ πολυσεβάστου Γέροντος τῆς Μονῆς Σταυροβουνίου π. Ἀθανασίου καί ἡ ἐναπόθεσις τῆς πνευματικῆς καθοδήγησής μου εἰς αὐτόν, ἀπετέλεσε σταθμόν εἰς τήν ζωήν μου. Τότε ἦταν πού γνώρισα τό πρῶτον τί ἐστίν μοναχός καί μοναχισμός καί ἄρχισε νά γεννιέται μέσα μου ἡ ἐπιθυμία γιά ὀλοκληρωτικήν ἀφιέρωσιν εἰς τόν Θεόν.

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ᾠκονόμησε ὥστε κατὰ τά φοιτητικά μου χρόνια νά ζήσω πολλάκις εἰς τό Περιβόλι τῆς Παναγίας μας, τό Ἅγιον Ὄρος, τήν Ἀγγελικὴν ὄντως αἰπὴν πολιτεία καί νά γνωρίσω ἀσκητικές μορφάς καί συγχρόνους Ἁγίους πού ἡ ζωή τους ἦταν μία ἐπαλήθευσις τοῦ Εὐαγγελίου.

Κατὰ τήν πρώτην ἐπίσκεψίν μου εἰς τήν Μονήν Βατοπαιδίου, πρό δεκαπενταετίας, εἶχα τήν μεγάλην εὐλογίαν νά γνωρίσω Ἵμᾶς, σεβαστέ μου Γέροντα, ὑπό τήν ιδιότητά σας ὡς Προϊστάμενου τῆς ἐν λόγῳ Μονῆς. Τότε ἦταν πού ἄκουσα μέσα μου, ὡς ἄλλος Πέτρος, τήν φωνή Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου νά μέ διαβεβαιώνει «εὐρήκαμεν τόν Μεσσίαν». Πραγματικά ἡ γνωριμία μου μαζί σας Πανιερώτατε, ἦταν γιά μένα μία δυνατή ἐμπειρία, μία ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ εἰς τήν ταπεινήν μου καρδίαν πού πλέον θά χάραζε τήν πορείαν τῆς μετέπειτά μου ζωῆς.

Πάντοτε μέ ἐνέπνεε τό ταπεινό τοῦ χαρακτήρος σας, ἡ ἀπλότητα εἰς τήν ζωήν σας καί ἡ βάθεια πίστις καί ἐμπιστοσύνη σας εἰς τόν Θεόν. Ἀκούγοντας κατὰ τίς κατανυκτικές ἀκολουθίες νά ἐκφώνεϊτε μέ πρᾶσον καί ἱλαρόν ὕφος τήν κατάληξιν τῆς Συναπτῆς «...ἐαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τήν ζωήν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα» ἐνιωθα μέσα μου ὅτι αὐτό εἶναι τό κέντρο τῆς ζωῆς τοῦ ἀληθινοῦ μοναχοῦ, τοῦ «μηδέν ἔχοντος ἐν τῷ κόσμῳ εἰμὴ τόν Ἰησοῦ μόνον».

Ἴδού ὁμως παρῆλθον οἱ μέρες τῆς ἀνέμελης μοναχικῆς μου ζωῆς καί ὁ Θεός μέ καλεῖ σέ εὐθύνες καί ὑποχρεώσεις, οἱ ὁποῖες ὑπερβαίνουν ὄντως τίς πνευματικές μου δυνάμεις





καί ικανότητες. Καλούμαι από τοῦ νῦν νά ἀναλάβω τήν πνευματικήν καθοδήγησιν ἀνθρώπων ἀφιερωμένων ἐξ ὀλοκλήρου εἰς τόν Θεόν, ἀνθρώπων πού ἐξελέξαντο τήν ἀγαθὴν μερίδα τῆς συμπορεύσεως εἰς τόν Σταυρόν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, ἵνα καί συνασπθῶσιν Αὐτῷ».

Ὁ ἡγούμενος πρέπει νά χαρακτηρίζεται ἀπό ἀκένωτη ἀγάπη, πνευματική διάκριση, φόβο Θεοῦ, ταπείνωσι καί πραότητα. Νά εἶναι τῆ ἀληθεία τύπος Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος πολλά ἔπαθε διὰ τήν τοῦ κόσμου ζωήν καί σωτηρίαν. «Ποιμένα ἀληθινόν ἀποδειξεῖ ἀγάπη, δι' ἀγάπην γάρ ὁ Ποιμὴν ὁ Μέγας ἐσταύρωται» κατὰ τόν Ἰωάννην τῆς Κλίμακος. Πρέπει νά εἶναι τέλος παράδειγμα πρὸς μίμησην, πρῶτος αὐτὸς ἀληθὴς μοναχός.

Κάνοντας ὁμοῦς μίαν ἔρευναν εἰς τὸ βάθος τοῦ εἶναι μου ἀνακαλύπτω μόνον πνευματικὴν πενίον καί πλούτον παθῶν καί ἀδυναμιῶν. Ἐλπίζω ὁμοῦς, Πανιερώτατε δέσποτα, ὅτι οἱ ἅγιες εὐχές σας καί οἱ προσευχὲς τῶν λοιπῶν παρευρισκομένων Πατέρων καί ἀδελφῶν θά κινήσουν τὰ σπλάγχνα τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ καί θά πληρώσει τὸ ἀπύθμενο κενὸ τῆς καρδίας μου καί θά θεραπεύσει τὴν ἀσθένειαν τῆς ταλαιπώρου μου ψυχῆς διὰ τὴν ἀγάπην καί πνευματικὴν πρόοδον τῶν ἐν Χριστῷ φιλιτῶν μου ἀδελφῶν καί τέκνων.

Ὡκονόμησε ὁ πανάγαθος Θεὸς νά λάβει χώραν ἡ τελετὴ τῆς ἐνθρονίσεως τῆς ἐλαχιστότητός μου σήμερα πού ἡ Ἐκκλησία μας εορτάζει τὴν μνήμην τοῦ πανενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου. Καί αὐτὸ ὄχι τυχαῖα, ἀλλὰ γιὰ νά μοῦ ἐνθυμίσει ὅτι ἡ ζωὴ τοῦ μοναχοῦ εἶναι ἓνα διὰ βίου ἀναίμακτο μαρτύριο καί μία συνεχὴς μαρτυρία, κυρίως στὴν σύγχρονην ὑλιστικὴν καί ὀρθολογιστικὴν ἐποχὴν μας, ὅπου μόνον ὡς μοφρία, φυγὴ καί δειλία ἐρμηνεύεται. Φωτεινὸ παράδειγμα γιὰ μένα πρέπει νά ἀποτελεῖ ἡ ἀσκητικὴ ζωὴ καί τελείωσις τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους, ὁ ὁποῖος ἀκολουθῶντας τὴν μαρτυρικὴν ζωὴν τοῦ ἀληθοῦς μοναχοῦ ἐδῶ εἰς τὴν Μονὴν μας καί τὴν ὁδὸν τῆς ταπεινώσεως «λογισάμενος σοφίαν καί δύναμιν» ἀνεδείχθη Μέγας καί Μυροβλήτης. Κατὰ τόν Μέγα Γρηγόριον τόν Παλαμᾶ τὸ φαινόμενο τῆς μυροβλυσίας εἶναι γνώρισμα τῆς ὑποποιοῦ ταπεινώσεως.

Αἶνος καί λόγους δοξολογίας καί εὐχαριστίας ἀναπέμπομεν σήμερα πρὸς τόν πανάγαθον Θεόν, διότι νυδόκησε ὥστε ἡ λαμπρὰ αὐτὴ μονὴ τοῦ πανενδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου μετὰ ἀπὸ πολλὰς περιπετείας «κρίμασιν οἷς Κύριος οἶδεν» νά ξαναβρεῖ τὴν παλαιάν της ἀποστολήν καί τὸ ἄρχαιον κάλλος. Ἡ μονὴ ἡ ὁποία εἶχε καταντήσει κῶρος ψυχαγωγίας, γίνεται πάλιν κῶρος ἀδιαλείπτου προσευχῆς καί ἁγιασμοῦ. Ἡ εὐαρέστησις τοῦ Τιμίου Προδρόμου καί

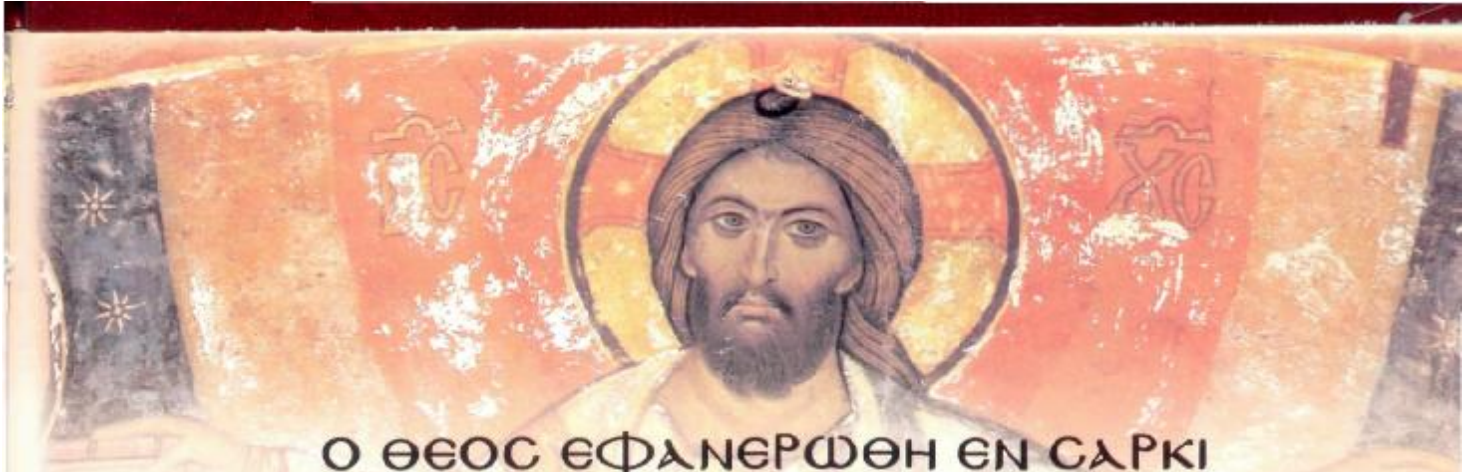
ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ ἦταν ἐμφανεῖς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς προσπάθειας. Πὼς ἄλλως μορεῖ νά ἐρμηνευθεῖ καί ἡ κατὰ θαυμαστὸν τρόπον εὔρεσις καί ἐπιστροφή τῆς Κιτιορικῆς εἰκόνας τοῦ Τιμίου Προδρόμου ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸν κατὰ τὴν ἐναρξιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνακαινίσεως τῆς μονῆς;

Μετὰ πολλῆς συγκινήσεως ἐνθυμοῦμαι αὐτὴν τὴν ἁγίαν ἡμέραν τε καί ὄραν τόν μακαριστὸν καί ἀξέχαστον Κωνσταντῖνο Λεβέντη. Ὅντως οἱ ἐλεημοσύνες καί ἀγαθοεργίες τοῦ ἀνδρός μετὰ τῆς εὐγενεστάτης συζύγου του Ἑδμὲ Λεβέντη ἔχουν ἀνέβει ἕως τοῦ θρόνου τοῦ ἐλεήμονος Θεοῦ. Οἱ πράξεις των, τὸ νά ἀναλάβουν δηλαδὴ ἐξ ὀλοκλήρου τὸ βάρος τῆς δαπάνης γιὰ τὴν ἐκ βάθρων ἀνακαινίσειν τῆς μονῆς, ἰσοδυναμεῖ μετὰ πράξεις πού θυμίζουν τοὺς εὐσεβεστάτους Αὐτοκράτορες - Κιτίτορες Μονῶν, Κομνηνοὺς καί Ἀγγέλους. Καί αὐτὴ ἡ πράξις των βεβαίως, ὅπως καί πλῆθος παρομοίων περιπτώσεων, εἶναι μία ἔκφρασις καί ἓνα ξεκείμενον τοῦ ἀκενώτου πλοῦτου τῆς εὐγενικῆς τῶν καρδίας.

Τὸ ὄνομα τοῦ μακαριστοῦ Κωνσταντίνου ἔχει ἀναμφιβόλως γραφεῖ «ἐν βίβλῳ ζωῆς» εἰς τὸ ἐπουράνιον θυσιαστήριον, ἀλλὰ καί θά βρῆται εἰς τὰ δίπτυχα τῆς Μονῆς κατὰ τίς ταπεινὲς μας προσευχὲς καί λειτουργίες. Εὐχόμεθα ὁ Θεὸς νά ἀναπαύσει τὴν ψυχὴν τοῦ μακαριστοῦ Κωνσταντίνου ἐν τόπῳ φωτεινῷ μετὰ τῶν δικαίων. Τὸ εὐαγγελικὸν παράδειγμά του ἄς εἶναι φωτεινὸς ὁδοδείκτης δι' ὅλους μας καί ἡ μνήμη του αἰώνια.

Ἐκτινόμεν σήμερα ἐπισήμως Πανιερώτατε, τὴν ζωήν μας ἐδῶ εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου πλοῦσι οἱ ὄχι μὲ ὑλικά ἀγαθὰ, ἀλλὰ μὲ μίαν παράδοσιν πού μας παρεδώκατε νουθετώντας ἡμᾶς νύκτα καί ἡμέρα. Μίαν παράδοσιν πού ἀρχίζει ἀπὸ τὸν Ὁσιο Πατέρα ἡμῶν Ἰωσήφ τόν Ἠσυχαστὴν καί τοὺς λοιποὺς συγχρόνους ἁγίους Γέροντες Παῖσιον τόν Ἀγιορείτην, Παπα-Ἐφραίμ τόν Κατουνακιώτην, Ἰάκωβον, Πορφύριον καί Σωφρόνιον, Γερμανόν τόν Σταυροβουσιώτην, Ἰωσήφ τόν Βατοπαιδινόν καί τέλος τὸ παράδειγμα τῆς δικῆς σας ἁγίας βιοτῆς καί διδασκαλίας. Εἶμαστε ὄντως κληρονόμοι μιᾶς μεγάλης παραδόσεως καί πνευματικοὶ ἀπόγονοι ὁσίων γερόντων. Δέν πρέπει ὁμοῦς νά κομπάζουμε γι' αὐτὸ φαρισαϊκῶς, ἀλλὰ αὐτὸ νά ἀποτελεῖ γιὰ μᾶς ἀφορμὴ γιὰ πνευματικὴν ἐγρήγορσιν, ἐπαγρύπνησιν καί ἀγώνα διὰ νά μὴν ἀκούσωμεν τὴν αὐστηρὰν φωνὴν τοῦ Κυρίου «οὐκ οἶδα ὑμᾶς» καί «δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων ἀναστήσαι τέκνα τῷ Ἀβραάμ».

Ἐπιτρέψατέ μου Πανιερώτατε, καί' αὐτὴν τὴν ἱεροτάτην στιγμὴν τῆς ζωῆς μου, μετὰ Θεόν νά εὐχαριστήσω Ἰγμάς. Οὐδεὶς λόγος ἀνθρώπινος δύναται καί ἐξαρκεῖ νά ἐκφράσει τὰ εἰλικρινῆ αἰσθήματα τῆς ταπεινῆς μου καρδίας πρὸς Ἰγμάς. Σᾶς εὐχαριστῶ, πού γιὰ μίαν δεκαπενταετία τώρα κρατᾶτε μετὰ πατρικὴν ἀγάπην καί στοργὴν τὸ βάρος τῆς ἀπαίδευτῆς μου καρδίας. Αὐτὸ πού σᾶς ὑπόσχομαι ἐπισήμως ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ὡς ἀντίδωρο τῶν κόπων σας, εἶναι τὸ ὅτι θά ἀγωνισθῶ ὅση μου δύναμις, τοῦ Θεοῦ συνεργούντος καί διὰ τῶν ἁγίων εὐχῶν σας, νά κρατήσω ὡς πολῦτιμον παρακαταθήκην τοὺς λόγους καί τίς νουθεσίες σας ὡς ἀπὸ Θεοῦ ἐκπορευόμενα.



## Ο ΘΕΟΣ ΕΦΑΝΕΡΩΘΗ ΕΝ ΣΑΡΚΙ

«Μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον· Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί».

Ὁ Θεὸς λοιπὸν ἐγένετο ἄνθρωπος γιὰ τὴ σωτηρία μας καὶ γι' αὐτὸ λέγει ἡ Ἁγία Γραφή «ὁ (ὁ Χριστός) ἐστὶν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου». (Κολ. 1,15). Τὸ δηλώνει καὶ τὸ ὄνομά του, Ἑμμανουήλ, πού σημαίνει μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. (Ματθ. 1,23) ὅπως ἐπίσης (Ἦσ. 35,4-5) «Ἴδού ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἦξει καὶ σώσει ἡμᾶς, τότε ἀνοικθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὅλα κωφῶν ἀκούσονται». Αὐτὸς ὅμως πού ἦλθε καὶ ἀνοίξε τούς ὀφθαλμούς τῶν τυφλῶν καὶ τὰ αὐτὰ τῶν κωφῶν εἶναι ὁ σαρκωθείς Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός καὶ γι' αὐτὸ ἀλλωστε ὁ Χριστός καλεῖται ὅπως καὶ ὁ Πατέρας «Παντοκράτωρ, καὶ Α καὶ Ω (Ἄποκ. 1,8) Τὸ πιστοποιεῖ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Κύριος ὅταν λέγει «ὁ ἐωρακώς ἐμέ ἐώρακε τὸν Πατέρα» (Ἰωά. 14,9) ἀφοῦ «ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλῆρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς» (Κολ. β, 9). Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα (Α Κορ. 19). «Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ τινὲς αὐτῶν ἐπέειραν καὶ ὑπὸ τῶν ὄψεων ἀπώλοντο». Στὴν Π. Διαθήκη ὅμως εἶναι τὸν Θεὸ πού ἐπέειραν. (Ζακ. 12,10) «ἐπιβλέψονται πρὸς με ἄνθ' ὧν καταρχήσαντο (ἐξεκέντησαν)» (Ζακ. 11,12) «καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς» μὴ δὲ ὁ Θεὸς ἀλλὰ ἐκπληρώθηκαν στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

Ἔτσι ἀφοῦ ὁ Θεὸς εἶναι πῦρ καταναλίσκον (Ἑβρ. 12, 29), καὶ φῶς ὁ Θεός (Ἰωά. 1,5) κατὰ συγκατάβαση χρησιμοποιοῦμε τὸ παράδειγμα ἑνὸς ὕλικου πυρός καὶ φωτός, τὸν ἥλιον, πού ἐνῶ βρῖσκεται στὸν οὐρανὸ (ὁ δίσκος) ταυτόχρονα ἀποστέλλει στὴ γῆ πῖν ἄκτινα του καὶ θερμαίνει μετ' ἡθερμότητά του, ὅμως λέμε ἕνας εἶναι ὁ ἥλιος. Παράλληλα ὁ Θεὸς συνδημιουργεῖ μετ' ὁν Υἱὸ του, πού εἶναι στὸν κόλπο τοῦ Πατρός (Ἰωά. 1,18), καὶ μετ' ὁ Ἅγ. Πνεῦμα. (Γεν. 1,26) «εἶπεν ὁ Θεός· ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἡμῶν» (Γεν. 11,7) «Δεῦτε καὶ καταβάντες συγχεόμεν αὐτῶν ἐκεῖ πῖν γλώσσαν». Τὸ ἐλθετε σημαίνει ὅτι ἀπευθύνεται σέ περισσότερα ἀπὸ ἕνα πρόσωπα (Ἰωβ 33, 4) «Πνεῦμα θεῶν τὸ ποιήσαν με».

Καὶ τὰ τρία πρόσωπα ἀποκαλοῦνται Θεός, ὅμως (Ἐφεσ. 4,6) «Ἐνας Θεός, Θεός ὁ Πατὴρ, Θεός ὁ Υἱός, Θεός τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. (Ἦσ. 9,6) «παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν ... Θεός ἰσχυρός» (Α Τιμ. 3,16) «Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί», (Ἰωά. 1, 1) «καὶ Θεός ἦν ὁ Λόγος», (Ρωμ. 9,5) «ὁ ὧν ἐπὶ πάντων Θεός», (Ἰωά. 20,28) «Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου», (Τίτ. 2,13) «προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ» (Α Ἰωά. 5,20) «αὐτός ἐστὶν ὁ ἀληθινός Θεός καὶ ζωὴ αἰώνιος», (Ψαλμ. 98,5) «ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν», (Πρξ. 20, 28) «ποιμαίνειν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, ἦν περιποιήσαντο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος».

Θεός καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα (Πρξ. 5, 3-4) «διὰτὶ ἐπλήρωσεν ὁ σατανὰς τὴν καρδίαν σου ψεύσασθαι σε τὸ Πνεῦμα τοῦ Ἁγίου ... οὐκ ἐψεύσω ἄνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ».

Καὶ τὰ τρία πρόσωπα ἀποκαλοῦνται Κύριος. Ὅμως (Ἐφεσ. 4,5) «εἷς Κύριος» Κύριος ὁ Πατὴρ, Κύριος ὁ Υἱός, Κύριος καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα (Β Κορ. 3,17) «ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμα

ἐστὶ».

Καὶ τὰ τρία πρόσωπα καλοῦνται Πνεῦμα ὅμως (Ἐφεσ. 4,4) «ἐν Πνεῦμα». Πνεῦμα ὁ Θεός, πνεῦμα ὁ Χριστός πρὶν ἐνανθρωπισθεῖ, πνεῦμα καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Καὶ τὰ τρία πρόσωπα εἶναι πανταχοῦ παρόντα (Ματθ. 18,20) «οὐ γάρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν». (Ἰωά. 14,23) «ἐάν τις ἀγαπᾷ με καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσωμε».

«Ποῦ πορευθῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός σου καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου σου πού φύγω; ἐάν ἀναβῶ εἰς τὸν οὐρανόν, σὺ ἐκεῖ εἶ, ἐάν καταβῶ εἰς τὸν Ἄδην, πάρει ἐάν... κατασκηνώσω εἰς τὰ ἔσχατα τῆς θαλάσσης καὶ γάρ ἐκεῖ ἡ χεὶρ σου ὁδηγήσει με» (ψαλμοί).

Εἶναι ἐνωμένα καὶ ἀχώριστα καὶ τὰ τρία πρόσωπα. Διότι ὁ Πατὴρ εἶναι ὁ Θεός, ὁ Υἱός εἶναι ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ (ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ) (Ἰωά. 1,1), (Ἄποκ. 19,13), καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ (Ἦσ. 4,8 16). Δέν γίνεται νά χωριστεῖ ὁ Θεός ἀπὸ τῆ σοφία ἢ τὸ πνεῦμα του, οὔτε ὑπῆρχε ποτέ ὁ Θεός χωρὶς τὸν Λόγο/Σοφία Του.

Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ Σοφία τοῦ Θεοῦ, (Παρ. 9,1). «Ἡ Σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον (οἶκος εἶναι τὸ σῶμα πού πῆρε ὁ Υἱός) καὶ ὁ Θεός διὰ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησε (Ἑβρ. 1,2), δηλ. μετ' ἡ σοφία του ἐποίησε τοὺς αἰῶνες.

(Παρ. 8,12) «ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκίνωσα βουλήν... ἦνίκα ἠτοίμαζε τὸν οὐρανόν, συμπάρημην αὐτῷ... καὶ ἰσχυρὰ ἐποίησι τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἦμην παρ' αὐτῷ ἀρμόζουσα». Ὁ Χριστός εἶναι πού μιλά ἐδῶ καὶ καλεῖται Σοφία καὶ δημιουργοῦσε μαζί μετ' ὁ Θεό. (Ἑβρ. 1,10) «Σὺ κατ' ἀρχάς Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.» Ὁ Κύριος λοιπὸν πού ἐθεμελίωσε τὴν γῆν καὶ τοὺς οὐρανοὺς εἶναι ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ, «ὁ Θεός τῆ σοφία ἐθεμελίωσε τὴν γῆν». Τὸ ἴδιο λέγει καὶ στὸ εὐαγγέλιο (Ἰωά. 1 1-3). «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος ... καὶ Θεός ἦν ὁ Λόγος... πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέν ὃ γέγονεν».

Καὶ τὰ τρία πρόσωπα εἶναι Πρόσωπα. Πρόσωπο ὁ Πατὴρ, Πρόσωπο ὁ Υἱός, Πρόσωπο καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, διότι διδάσκει, (Ἰωά. 14, 26), ἐλέγχει τὴν ἀμαρτίαν (Ἰωά. 16 8), ὁδηγεῖ στὴν ἀλήθεια καὶ μιλά (Ἰωά. 16, 13), διορίζει ἐπισκόπους (Πρξ. 20, 28), λυπᾶται (Ἐφεσ. 4, 30), προσεύχεται μετ' ὁ στεναγμούς, (Ρωμ. 8, 26), διανέμει χαρίσματα ὅπως θέλει (Α Κορ. 12,11). Πουθενά δέν ἀναφέρεται στὴν Ἁγία Γραφή σάν ἐνεργὸς δύναμις τοῦ Θεοῦ ὅπως κακοδοξοῦν οἱ μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά πού ἐπίσης ἐνῶ στὴν Ἁγία Γραφή γράφεται τὸ Ἅγιον Πνεῦμα μετ' ὁ κεφαλαῖο Ἄλφα καὶ Πί, αὐτοὶ στὴ δική τους Ἁγία Γραφή, τῆ μετάφραση τοῦ Νέου Κόσμου, τὸ ἔγραψαν μετ' ὁ μικρὸ ἄλφα καὶ πῖ. Ἀντιθέτως ἡ Ἁγία Γραφή ξεχωρίζει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα ἀπὸ τῆ δύναμις τοῦ Θεοῦ. (Λουκᾶ 1, 35) «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύεται ἐπὶ σέ καὶ δύναμις Ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. (Β Κορ. 6-7) «ἐν χρηστότητι ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἐν ἀγάπῃ ἀνυποκρίτως, ἐν λόγῳ ἀληθείας ἐν δυνάμει Θεοῦ». Ἀλήθεια θά μπορούσε ποτέ μιὰ ἀπρόσωπη δύναμις νά προσεύχεται, νά μιλά καὶ νά λυπᾶται.

Σοφία Κωνσταντίνου

Με τήν εὐκαιρία τῆς συμπλήρωσης 1700 χρόνων ἀπό τό μαρτύριο τοῦ Ἁγίου Γεωργίου καί ἑκατό χρόνων λειτουργικῆς παρουσίας τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Χαβούζας, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Λεμεσοῦ καί ἡ ἐκκλησιαστική ἐπιτροπή τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ πραγματοποιήσαν διάφορες ἑορταστικές ἐκδηλώσεις. Ὁ εὐσεβής λαός τῆς Μητροπόλεώς μας εἶχε τή μεγάλη πνευματική εὐκαιρία νά προσκυνήσει τά Ἁγία Λείψανα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Τά μετέφερε στίς 31 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ.κ. Χρυσόστομος συνοδευόμενος ἀπό τόν Ἀρχιμανδρίτη Παῦλον Ἰωάννου καί τόν Ἱεροδιάκονο π. Φιλόθεο καί ὑπεδέχθη, στόν



κατανυκτική ἀγρυπνία καί ἀρχιερατικό συλλεiturγο μέ τή συμμετοχή τῶν δύο ἱεραρχῶν. Μέσα στή πλαίσια τῶν πύῳ πάνω ἐκδηλώσεων πραγματοποιήθηκε καί Ἱερατική Σύναξι ὅπου μίλησε στούς ἱερεῖς μας, ὁ Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ.κ. Χρυσόστομος καί ὁ Ἀρχιμ. Παῦλος Ἰωάννου. Ἐπίσης, τελέσθηκαν τά ἐγκαίνια τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγ. Γεωργίου Φραγκοῦδη τό βράδυ τῆς Κυριακῆς 2 Νοεμβρίου, μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψάνων τοῦ Ἁγίου. Ὡς ἀποκορύφωμα τῶν ὀλων ἑορταστικῶν ἐκδηλώσεων θά εἶναι ἡ παρουσίαση τοῦ ἐπετειακοῦ ἑορταστικοῦ τόμου πού ἔχει ἐκδόσει ἡ Μητρόπολή μας, γιά τά 1700



## 1700 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΡΤΥΡΙΟ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΡΟΠΑΙΟΦΟΡΟΥ

περίβολο τοῦ ἱεροῦ ναοῦ Ἁγίου Γεωργίου Χαβούζας σέ συγκινητική τελετή, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ἀθανάσιος, συμπαραστατούμενος ἀπό τόν ἱερό κλῆρο. Μετά τήν τελετή τῆς ὑποδοχῆς τῶν ἱερῶν λειψάνων ἀκολούθησε

χρόνια ἀπό τό μαρτύριο τοῦ Ἁγίου καί πού εἶναι ἀφιερωμένος ἐξ' ὀλοκλήρου στόν Ἁγιο Μεγαλομάρτυρα Γεώργιο. Ὁ ἑορταστικός τόμος εἶναι ἔργο καί πόνημα τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμ. Χρυσόστομου Παπαδάκη, Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱ.Μητροπόλεως Γορτύνης, Κρήτης.



# ΑΠΟ ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΜΑΣ

## Έναρξη νέας Κατηχητικής περιόδου

Με την εὐλογία τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν προσωπικὴ καθοδήγηση τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας ἔγιναν ὅλες οἱ ἀναγκαῖες προετοιμασίες γιὰ τὴν ἑναρξὴ τῆς νέας πνευματικῆς περιόδου. Ἐτοιμάσθηκαν ὅλα τὰ ἔντυπα πού διανέμονται στὰ σχολεῖα καὶ στοὺς μαθητὲς σχετικὰ μὲ τὴν ἑναρξὴ καὶ λειτουργία τῶν κατηχητικῶν συνάξεων ὅπως ἀφίσες, αὐτοκόλλητα μὲ τὴν εἰκόνα τῆς Σταυρώσεως, ὠρολόγια προγράμματα μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πολιούκου τῆς πόλης μας. Ἐπίσης τὰ προγράμματα λειτουργίας τῶν κατηχητικῶν συνάξεων, ὅπως καὶ τὸ ὑλικό πού διανέμεται στὰ παιδιὰ πού φοιτοῦν στὶς κατηχητικὲς συνάξεις ( εἰκόνες, ἄλπουμ, βοήθημα τοῦ παιδιοῦ μὲ ἐκκλησιαστικούς ὕμνους, ἱερὲς ἀκολουθίες, ψαλμούς, προσευχές, τραγούδια). Πραγματοποιήθηκαν ἐπίσης ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Μητροπολίτη μας συσκέψεις τῶν ὑπευθύνων τῆς χριστιανικῆς κινήσεως τῶν ἐνοριῶν καὶ τῶν κατηχητῶν/τριῶν κατὰ τίς ὁποῖες μελετήθηκαν τὰ θέματα πού σχετίζονται μὲ τὴ χριστιανικὴ κίνηση τῶν ἐνοριῶν καὶ ἰδιαίτερα τῶν κατηχητικῶν συνάξεων.

## Νέα Κατηχητικά Βοηθήματα

Γιὰ πρώτη φορά ἐτοιμάσθηκαν καὶ δόθηκαν στοὺς κατηχητὲς κατηχητικὰ βοηθήματα γιὰ ὅλες τίς βαθμίδες. Κατωτέρου, Μέσου καὶ Ἀνωτέρου, τὰ ὁποῖα ἐπιμελήθηκε ὁ θεολόγος συγγραφέας κ. Δημήτριος Καππαῖς. Τὰ βοηθήματα αὐτὰ θὰ χρησιμοποιηθοῦν κατὰ τὴ φετινὴ περίοδο καὶ ἀνάλογα μὲ τίς ἐμπειρίες καὶ τίς παρατηρήσεις τῶν κατηχητῶν θὰ πάρουν τὴν τελικὴ τους μορφή, γιὰ νὰ ἀποτελοῦν ἕνα μόνιμο βοήθημα καὶ ἕνα σημεῖο ἀναφορᾶς στὴν κατηχητικὴ διακονία τῆς Μητροπόλεώς μας.

## Ἡμερολόγιο Ἱ.Μ.Λ.

Με καλαίσθητη ἐμφάνιση κυκλοφόρησε τὸ Ἡμερολόγιο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως τὸ ὁποῖο περιέχει, ἐκτός ἀπὸ τὴ συνηθισμένη ἡμερολογιακὴ ὕλη, τίς ἱερὲς ἀκολουθίες τοῦ Ἀποδείπνου καὶ τῶν Χαιρετισμῶν πρὸς τὴν Παναγία ὅλα τὰ στοιχεῖα πού ἔχουν σχέση μὲ τὴν κατ' ἐνορία Ποιμαντικὴ Διακονία τῆς Μητροπόλεώς μας, ὅπως καὶ πολλὲς ἄλλες χρήσιμες πληροφορίες.

## Συνάντηση τοῦ Μητροπολίτη μὲ τοὺς Διευθυντὲς Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης

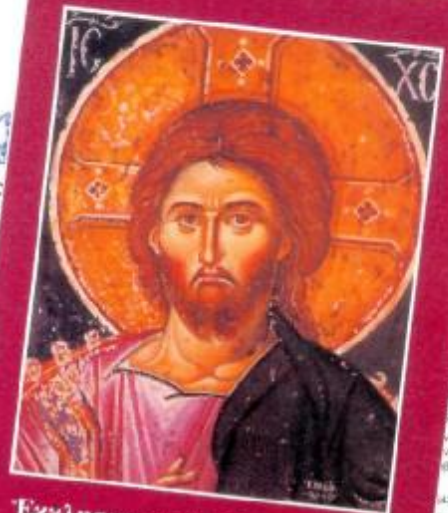
ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας πραγματοποιήθηκαν στὶς 23 Σεπτεμβρίου χωριστὰ συσκέψεις τῶν Διευθυντῶν Μέσης καὶ Τεχνικῆς Ἐκπαίδευσης καὶ τῶν Διευθυντῶν Δημοτικῆς Ἐκπαίδευσης κατὰ τίς ὁποῖες ὁ Μητροπολίτης τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴν καλὴ βοήθειά τους στὴν προσπάθεια τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴ χριστιανικὴ ἀγωγή τῆς μαθητικῆς νεότητος καὶ συζήτησε μαζί τους τὸν καλύτερο τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἡ Μητρόπολή μας θὰ μπορούσε νὰ συνδράμει στὸ ἔργο τους. Εἰδικότερα συζητήθηκαν τὰ θέματα τῶν μαθητικῶν λειτουργιῶν, τῆς ἐξομολόγησις τῶν μαθητῶν στὰ σχολεῖα καὶ τῶν κατηχητικῶν συνάξεων. Οἱ Διευθυντὲς διὰ τῶν ἐκπροσώπων τους εὐχαρίστησαν τὸν Πανιερώτατο γιὰ τὴ μεγάλη ὑλικὴ καὶ πνευματικὴ βοήθεια, πού ὁ ἴδιος προσωπικὰ καὶ γενικότερα ἡ Ἐκκλησία προσφέρουν στὰ σχολεῖα τῆς πόλης καὶ τῆς ἐπαρχίας μας. Ἰδιαίτερα ἀναφέρθηκαν στὴ μεγάλη σημασία τῶν ἐπισκέψεων τοῦ Μητροπολίτη στὰ σχολεῖα καὶ οἱ Διευθυντὲς Μέσης τόνισαν τὴ χρησιμότητα τῶν ἐπισκέψεων τῶν πνευματικῶν στὰ σχολεῖα γιὰ τὸ μυστήριό τῆς Ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως.



ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟ

Μητροπολίτης: Ο Πανιερωτάτος κ. Παν. Αθανάσιος  
Μητροπολιτικός κληρικός: Γρηγόριος - εὐλ. Ἄγιος Ἱεροσολ.

Πρόεδρος: Ο Πανιερωτάτος κ. Παν. Αθανάσιος  
Κληρικὸς Μέλος: Γρηγόριος - εὐλ. Ἄγιος Ἱεροσολ.



Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον  
Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λεμεσοῦ  
2004

## Φιλοξενία στην Κατασκήνωση 'Ορθοδόξων Νέων από την 'Ιορδανία

Ἡ Μητρόπολή μας εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ φιλοξενήσει ὑπεραπὸ παράκληση τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων, γιὰ μίαν ἐβδομάδα ἀπὸ τὶς 8-15 Σεπτεμβρίου Ὁρθοδόξους νέους ἀπὸ τὴν Ἰορδανία τοὺς ὁποίους συνόδευε ὁ ὑπεύθυνος τοῦ Πατριαρχείου τῆς περιοχῆς τους, Ἀρχιμανδρίτης Δαμιανός. Οἱ φιλοξενοῦμενοι εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ συμμετάσχουν σὲ λατρευτικὲς ἀκολουθίες στὸν ναὸ τῆς Κατασκήνωσης, νὰ ἐνημερωθοῦν γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου, νὰ ἔχουν διάφορες πνευματικὲς εὐκαιρίες καὶ νὰ ἐπισκεφθοῦν ἀρκετὲς μονὲς καὶ ἀρχαιολογικοὺς χώρους τῆς νήσου μας.

## Μετακατασκηνωτικές συγκεντρώσεις

Τὸ Σάββατο 13 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε στὸν κατασκηνωτικὸν χώρον τοῦ Σαῖτᾶ μετακατασκηνωτικὴ συγκέντρωση τῶν μαθητῶν τῶν καπικητικῶν συνάξεων οἱ ὁποῖες ἔλαβαν μέρος στὶς διάφορες κατασκηνωτικὲς περιόδους τοῦ Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου. Μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία τὴν ὁποία τέλεσε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας οἱ μαθήτριες μὲ τὴν παρουσία τῆς ἀρχηγοῦ καὶ τῶν ὁμαδάρχισσων εἶχαν τὴν εὐκαιρία νὰ ξαναζήσουν στιγμὲς ἀπὸ τὴν ὁμορφὴ ἀτμόσφαιρα τῆς κατασκηνωτικῆς ζωῆς. Ὁ κατασκηνωτικὸς χώρος ξαναζωντάνευε μὲ τὶς παιδικὲς καὶ ἐφηβικὲς φωνές. Τὸ μεσημέρι παρετέθη σὲ ὅλα τὰ παιδιά γεῦμα στὴν τραπεζαρία τῆς κατασκήνωσης.

Στὶς 21 Σεπτεμβρίου ὁ Πανιερώτατος παρέθεσε γεῦμα στοὺς ἀρχηγούς, ὁμαδάρχες καὶ ὁμαδάρχισσες πού ὑπηρέτησαν μὲ ἐνθουσιασμό καὶ ἀφοσίωση στὶς διάφορες κατασκηνωτικὲς περιόδους τῶν καπικητικῶν συνάξεων στὶς ὁποῖες ἔλαβαν μέρος πέραν τῶν ὀκτακοσίων παιδιῶν. Τοὺς εὐχαρίστησε γιὰ τὴ μεγάλη προσφορά τους καὶ προσέφερε σ' αὐτοὺς ἀναμνηστικὸ δῶρο.

## Σύσκεψη τοῦ Μητροπολίτη μὲ τοὺς Πνευματικούς

Στὶς 18 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε ὑπὸ τὴν προεδρία τοῦ Πανιερώτατου Μητροπολίτη μας σύναξις τῶν πνευματικῶν οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται τὰ σχολεῖα καὶ δέχονται ὄσους μαθητὲς ἐπιθυμοῦν στὸ μυστήριον τῆς ἱερᾶς ἐξομολογήσεως. Κατὰ τὴ σύναξις ὁ Πανιερώτατος ἔδωσε τὶς ἀναγκαῖες πατρικὲς νοουθεσίες καὶ κατευθύνσεις γιὰ τὸ θέμα αὐτὸ καὶ συζήτησε μὲ τοὺς πνευματικοὺς πρακτικὲς δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζουν κατὰ τὴ διακονία τους στὰ σχολεῖα καὶ εἰδικότερα τῶν χώρων στοὺς ὁποίους τελεῖται τὸ μυστήριον.

## Καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωση μὲ θέμα Πονεμένη Πατρίδα

Στὶς 22 Σεπτεμβρίου ὁργανώθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Μητρόπολιν Λεμεσοῦ στὸ Κηποθέατρο τοῦ Δήμου Λεμεσοῦ συναυλία, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ ἐντιμοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας καὶ Πολιτισμοῦ κ.Πεύκιου Γεωργιάδη, μὲ θέμα "Πονεμένη Πατρίδα". Στὴ συναυλία οἱ καταξιωμένοι τραγουδιστὲς Λουκάς καὶ Ἰωσήφ Χριστοδούλου, Ἀντιγόνη Στυλιανοῦ, Μάριος Βασιλειάδης καὶ Μέλπω Δημητρίου τραγούδησαν μπροστὰ σὲ ἓνα πολὺ μεγάλο ἀκροατήριον τραγούδια σχετικὰ μὲ τὴν κατεχόμενη πατρίδα μας καὶ σκόρπισαν σ' ὅλους ρίγη συγκινήσεως. Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας μιλῶντας κατὰ τὴν ἐκδήλωση ἀναφέρθηκε στὸ χρέος καὶ τὴν προσφορά τῆς Ἐκκλησίας στὴ διατήρησις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος καὶ τῆς μνήμης τῶν κατεχομένων ἐδαφῶν μας. Τέλος, εὐχαρίστησε τὸν Ἀρχιμ. τῆς Μητροπόλεώς μας π. Ἰσαάκ γιὰ τὴν ὁργάνωσις καὶ τὴν ἐπιτυχία τῆς ὅλης ἐκδήλωσις.



## Γεῦμα πρὸς τιμὴ τῶν Διευθυντῶν τῶν Κολλεγίων τῆς πόλης μας

Στὶς 23 Σεπτεμβρίου ὁ Πανιερώτατος παρέθεσε γεῦμα πρὸς τιμὴ τῶν Διευθυντῶν τῶν Κολλεγίων τῆς πόλης μας καὶ εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐνημερωθεῖ γιὰ τὸ ἔργο τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖται στὴν τριτοβάθμια ἐκπαίδευσις καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσῃ γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὴν προθυμία της νὰ βοηθήσῃ στὰ πλαίσια τῆς ποιμαντικῆς ἀποστολῆς της.



## Σύσκεψη καί δεῖπνο γιά τούς πνευματικούς καί τούς θεολόγους

Στίς 25 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε κοινή σύσκεψη υπό τήν προεδρία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας τῶν ἱερέων -πνευματικῶν πού ἐπισκέπτονται τά σχολεῖα Μέσης Παιδείας καί τῶν θεολόγων καθηγητῶν οἱ ὁποῖοι ὑπηρετοῦν σ' αὐτά. Ἀντλάγησαν ἀπόψεις γιά τήν καλύτερη ὀργάνωση καί ἐπιτυχία τοῦ θεσμοῦ αὐτοῦ. Μετά τή σύσκεψη παρετέθη ὑπό τοῦ Πανιερωτάτου σ' ὄλους δεῖπνο.

## Ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου στή Μητρόπόλῃ μας

Ἦταν ἰδιαίτερη εὐλογία, χαρά καί τιμή γιά τή Μητρόπόλῃ μας ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομου στή Μητρόπόλῃ μας τήν ἡμέρα τῶν γενεθλίων του στίς 27 Σεπτεμβρίου 2003. Τόν Μακαριώτατο ὑπεδέχθη ἔμπλεος χαρᾶς καί συγκινήσεως ὁ Μητροπολίτης μας μαζί μέ κληρικούς καί τοῦ εὐχήθηκαν ὑγεία καί ἔτη πολλά. Ἀφοῦ συνομήλησαν μαζί του γιά διάφορα θέματα, τοῦ παρατέθηκε γεῦμα. Εἰς πολλά ἔτη Μακαριώτατε!



## Σχολή Βυζαντινῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς

Μέ τίς εὐλογίες τοῦ Μητροπολίτη μας ξεκίνησε τή λειτουργία τῆς ἡ σχολῆς Ἐκκλησιαστικῆς καί Παραδοσιακῆς Μουσικῆς στόν κῶρο τοῦ Κέντρου Νεότητος στήν ὁποία διδάσκουν πτυχιούχοι μουσικοδιδάσκαλοι καί ἔμπειροι ἱεροψάλτες, μέ στόχο τόν καταρτισμό Ἱεροψαλτῶν.

Σιά πλαίσια τῆς προσπάθειας τῆς Μητροπόλεως γιά τή διατήρηση τῆς πολιτιστικῆς μας παράδοσης ἱδρύθηκε γιά πρώτη φορά ἡ Σχολή Παραδοσιακῆς Μουσικῆς καί

ἐκμάθησης παραδοσιακῶν ὀργάνων ὅπως σαντούρι, ταμπουράς, βιολί, κλαρίνο, οὔτι, κ.ά. Εἶναι ἀξιοσημεῖωτο τό γεγονός ὅτι τόσο στή σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὅσο καί στή σχολή παραδοσιακῆς μουσικῆς ἡ προσέλευση τῶν ἐνδιαφερομένων εἶναι ἀθρόα.

## Ἐκκλησιαστικό Κέντρο Νεότητος "Τό Ἀρχονταρῖκι"

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ ὀλοκληρώθηκαν σχεδόν πλήρως οἱ ἐργασίες γιά τήν ἀναπαλαίωση καί τή διαρρύθμιση τῶν διαφόρων κῶρων τῶν δυό διώροφων κτιρίων στά ὁποῖα στεγάζεται τό κέντρο νεότητος τῆς Μητροπόλεως μας. Ἐκτός τῶν κλειστῶν καί ἀνοικτῶν κῶρων παιγνιδιῶν δημιουργήθηκε ἡ καφετέρια μέ ἐξαιρετική διακόσμηση ἡ ὁποία θά χρησιμοποιεῖται ἀπό τά μέλη καί τούς φίλους τῆς κοινότητος νέων τῆς Μητροπόλεως μας. Στόν κῶρο τῆς καφετέρας λειτουργεῖ ἐπίσης καί ἔκθεση βιβλίου στήν ὁποία ἐκτίθενται βιβλία ἰδιαίτερα τελευταῖες ἐκδόσεις μέ στόχο τήν πνευματική οἰκοδομή τῶν νέων μας.

Διαρρυθμίστηκαν ἐπίσης οἱ αἴθουσες στίς ὁποῖες λειτουργοῦν τά διάφορα ἐργαστήρια μέ στόχο τήν ὑγιή ἀπασχόληση, ἐπιμόρφωση καί ψυχαγωγία τῶν νέων μας. Στόν κῶρο αὐτό μεταφέρθηκε καί ἡ σχολή ἀγιογραφίας ἡ ὁποία λειτουργεῖ ἐδῶ καί μερικά χρόνια καί στήν ὁποία συμμετέχει ἰκανός ἀριθμός μαθητῶν.



## Ίερατικά Συνέδρια



Μέσα στα πλαίσια της επιθυμίας του Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας να έχει στενή και συχνή επικοινωνία με τους ιερείς της Μητροπόλεώς μας πραγματοποιήθηκαν τίν 1η Σεπτεμβρίου, αρχή της Ίνδίκτου και 30 Οκτωβρίου, Ίερατικά Συνέδρια κατά τά όποια είχε τίν ευκαιρία νά μιλήσει σ' αυτούς γιά πτυχές του έργου και τής αποστολής τους και νά μελετήσει μαζί τους προβλήματα πού τους απασχολούν. Τό συνέδριο του Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε στόν κατασκηνωτικό κώρο του Σαϊττά μέ τίν ευκαιρία τών έορτασμών γιά τά 1700 χρόνια από τό μαρτύριο του Ίαγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, μέ φιλοξενούμενο τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Χαλκίδος κ.κ. Χρυσόστομο, και τόν Ίαρχιμανδρίτη Παύλο Ίωάννου οί όποιοι μίλησαν καταλλήλως στους ιερείς μας.

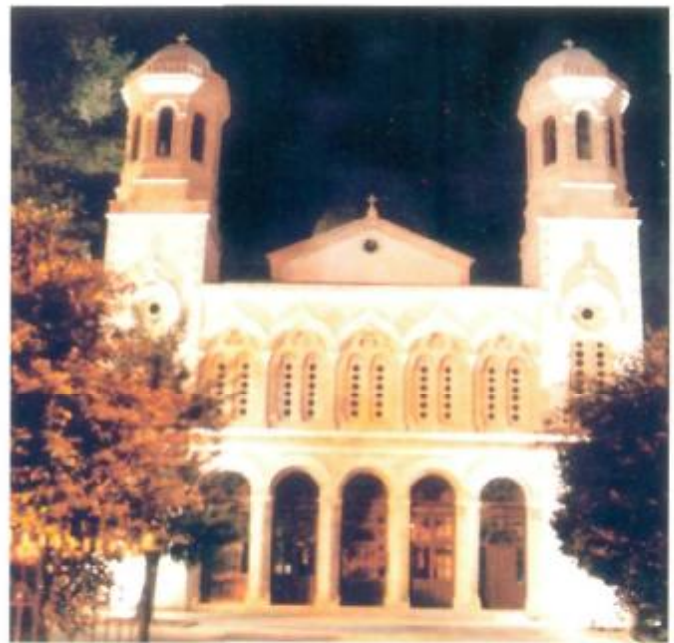
## Ώμιλία του Ίγουμένου τής Ίερας Μονής Βατοπαιδίου Γέροντος Ήφραϊμ

Μετά από πρόσκληση τής Ήρανικής Ήπιτροπής του ύπό ανέγερση ίεροϋ ναού Ίαγίου Ίρσενίου Καππαδόκου επισκέφθηκε τίν πόλη μας και μίλησε σέ μεγάλη συγκέντρωση, κατά τή διάρκεια δείπνου, ό Πανοσιολογιώτατος Ίγουμένος τής ίερας μονής Βατοπαιδίου Γέροντας Ήφραϊμ, μέ θέμα τό πρόσωπο τής Ύπεραγίας Θεοτόκου. Κατά τή διάρκεια του δείπνου έψαλλαν εκκλησιαστικούς ύμνους πατέρες από τό Ίαγιο Ώρος μέ επικεφαλής τόν γνωστό ιεροψάλτη του Ίαγίου Ώρους, Γέροντα Δανιήλ τής συνοδείας τών Δανιηλαίων. Ήπίσης εκτέλεσαν κυπριακούς παραδοσιακούς χορούς ομάδες τής Σχολής "Διώνυσος".



## Ήκατό χρόνια από τίν ανέγερση του Καθεδρικού Ναού Ίαγίας Νάπας

Μέ τίν ευκαιρία τής συμπλήρωσης έκατό χρόνων από τίν ανέγερση του Καθεδρικού ναού Ίαγίας Νάπας Λεμεσού, ή εκκλησιαστική έπιτροπή όργάνωσε διάφορες εκδηλώσεις. Μετά τόν πανηγυρικό έσπερινό τής έορτής τής Ίαγίας Σκέπης στις 27 Οκτωβρίου κατά τόν όποιο προέστη ό Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας κ.κ. Ίθανάσιος, ό πρόεδρος τής εκκλησιαστικής έπιτροπής κ. Ίαντώνης Χατζηπαύλου, μίλησε γιά τίν ιστορία και τίν παράδοση του ιστορικού αυτού ναού τής πόλεως μας. ΊΑκολουθώς ό Πανιερώτατος άπένευμε τιμητικές πλακέττες σέ πρόσωπα τά όποια ύπρέτησαν επί μακρά σειρά έτών και πρόσφεραν μεγάλες ύπηρεσίες ως ιερείς, ιεροψάλτες, εκκλησιαστικοί έπιτροποι, νεωκόροι, μέλη τής φιλοπότκου άδελφότητας κλπ. ΊΑκολουθώς τελέστηκαν τά έγκαίνια τής νέας πτέρυγας πού έπισκευάστηκε στόν περίβολο του ναού, ή όποια εκτός άλλων περιλαμβάνει μικρό ναό, άφιερωμένο στό Ίαγιο Μανδύλιον, συνοδικό, γραφείο και άλλους χώρους.



## Ώ Μητροπολίτης μας στή Σερβία

Μετά από πρόσκληση του Σεβασμιωτάτου Ήπισκόπου Μπρανιτέβου κ. Ίγνατίου, ό Μητροπολίτης μας συνοδευόμενος από τόν Ίαρχιμανδρίτη τής Μητροπόλεως μας π. Ίσαάκ μετέβησαν στή Σερβία, γιά νά συμμετάσχουν στις έργασίες του συνεδρίου μέ θέμα: "Ώνιολογία και Ήθική". Στο συνέδριο αυτό συμμετείχαν εκπρόσωποι όρθόδοξων εκκλησιών. Ώ Μητροπολίτης μας είχε τίν ευκαιρία νά επικοινωνήσει μέ τούς όρθόδοξους άδελφούς μας στή Σερβία, νά ξεναγηθεί και νά γνωρίσει από κοντά τά όρθόδοξα μοναστήρια τής.

## Ἐθνική Ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα ἐορτάστηκε στὴν πόλη μας ἡ ἐθνική ἐπέτειος τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940. Στὴν καθιερωμένη δοξολογία στὸν Καθεδρικό ναό Ἁγίας Νάπας Λεμεσοῦ χοροστάτησε ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης μας συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς τῆς πόλης. Τὸν πανηγυρικό τῆς ἡμέρας ἐκφώνησε ὁ πρῶτος λειτουργὸς ἐκπαίδευσης κ. Ἀνδρέας Σχοινίης. Ἀκολουθῶν ὁ Πανιερώτατος μαζί με τὸν Ὑπουργό Δικαιοσύνης καὶ Δημοσίας Τάξεως κ. Δῶρο Θεοδώρου καὶ τοὺς ἄλλους ἐπισήμους δέχθηκε τὸν χαιρετισμὸ τῆς παρέλασης.



## Νέα Χειροτονία



Ὁ πατὴρ Ἰωάννης Κῆπς γεννήθηκε στὶς 5 Δεκεμβρίου 1974 καὶ κατάγεται ἀπὸ τὸ Λευκόνοικο. Φοίτησε στὸ Πανεπιστήμιο Κύπρου στὸ Τμῆμα Οἰκονομικῶν καὶ ἀκολούθως ἔκανε τὶς μεταπτυχιακές του σπουδές στὸ πανεπιστήμιο Birmingham. Εἶναι κάτοχος τοῦ τίτλου MSc Money,

Banking and Finance. Ἐργάστηκε στὴν Ἐλεγκτική Ὑπηρεσία τῆς Δημοκρατίας. Χειροτονήθηκε Διάκονος στὶς 2/11/2003 στὸν ἱερό ναό Ἁγίου Γεωργίου Χαβούζας.

## Προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὴν Ἰταλία

Ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία σημείωσε ἡ προσκυνηματικὴ ἐκδρομὴ στὴν Ἰταλία ποὺ ὀργάνωσε ἡ Μητρόπολή μας με τὴ συνοδεία τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη μας μαζί με ἄλλους κληρικούς καὶ προσκυνητές. Ἡ ἐκδρομὴ πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὶς 18 μέχρι καὶ τὶς 25 Ὀκτωβρίου. Ἡ ἐπίσκεψη σὲ ἱερούς χώρους καὶ ἰδιαίτερα στὸ Κολοσσαῖο, ὅπου μαρτύρησαν πλῆθος μαρτύρων τῆς ὀρθοδόξου πίστεώς μας καὶ μετὰ ἡ ἐπίσκεψη στὶς κατακόμβες μέσα στὶς ὁποῖες ἐτάφησαν τὰ ἱερά λείψανα τῶν μαρτύρων τῆς πίστεώς μας προκάλεσαν ρίγη συγκινησεως στους προσκυνητές. Ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια ἀπὸ ὅλες αὐτὲς τὶς προσκυνηματικὲς ἐκδρομὲς εἶναι πολὺ μεγάλη.



## Λειτουργίες Μητροπολίτη Σεπτεμβρίου - Ὀκτωβρίου

Κατὰ τὶς Κυριακὲς τοῦ Σεπτεμβρίου, ὁ Μητροπολίτης μας λειτουργῆσε ὡς ἀκολουθῶν: 7 Σεπτ. στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Παναγίας Ἰσαμιακῆς Ἀρακαπᾶ, 14 Σεπτ. στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό Τιμίου Σταυροῦ Π.Πολεμίδιων, 21 Σεπτ. στὸν ἱερό ναό Τιμίου Προδρόμου κοινότητος Βουνίου, 28 Σεπτ. συλλειτουργῆσε στὸν Μητροπολιτικό ναό Εὐρύκου με τὴν εὐκαιρία τῆς ἐορτῆς τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτη Μόρφου κ. Νεοφύτου.

**Κατὰ τὶς Κυριακὲς Ὀκτωβρίου, ὡς ἑξῆς:**

5 Ὀκτ. στὴν πανήγυρη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Διονυσίου στὸ Ἅγιο Ὄρος κατὰ τὴν ἐορτὴ τῆς Συνάξεως "Πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ Ἁγίων", 12 Ὀκτ. συλλειτουργῆσε στὸν Μητροπολιτικό ναό Μπραντισέβου με τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Περγάμου κ. Ἰωάννη, τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη καὶ Ἐξαρχο Σκοπιῶν κ. Ἰωάννη καὶ τὸν Σεβασμ. Ἐπίσκοπο Μπραντισέβου κ. Ἰγνάτιο, 19 Ὀκτ. συμπροσευχήθηκε με τὸν Σεβασμ. Μητροπολίτη Ἰταλίας κ. Γεννάδιο στὸν ἱερό ναό Ἁγ. Γεωργίου Ἑλλήνων στὴ Βενετία, 26 Ὀκτ. στὴν Ἱ.Μ. Τιμίου Προδρόμου Μέσσα Ποταμοῦ, ὅπου τέλεσε καὶ τὴν ἐνθρόνισιν τοῦ νέου Ἡγουμένου τῆς.

